

Către: DI Anatol Arapu
Ministrul Finanțelor

Copie: DI Iurie Leancă
Prim-ministru al Republicii Moldova

Copie: DI Andrian Candu
Viceprim-ministru, Ministrul Economiei

Copie: DI Veaceslav Ioniță
Președintele Comisiei parlamentare economie, buget și finanțe

Copie: DI Ion Prisăcaru
Șeful Inspectoratului Fiscal Principal de Stat

Nr. 59 din 12 septembrie 2014

Ref: Proiectul politicii fiscale și vamale pentru anul 2015 (proiectul de lege pentru modificarea și completarea unor acte legislative¹)

Stimate domnule Ministru,

În numele Asociației Patronale "Camera de Comerț Americană din Moldova" (în continuare „AmCham”), Vă prezentăm comentariile noastre actualizate la proiectul de lege ce vizează **Politica fiscală și vamală pentru anul 2015**.

Ab initio, considerăm un imperativ, în scopul asigurării stabilității pieții din Republica Moldova, previzibilității veniturilor bugetare și evitării efectelor adverse asupra climatului de afaceri, **efectuarea analizei impactului de reglementare (AIR)** a proiectului de lege dat². Un AIR va facilita exprimarea în mod transparent a costurilor și beneficiilor estimate ale fiecărei propuneri de modificare a Codului fiscal. Fapt ce va conduce în mod corespunzător la examinarea exhaustivă a necesității modificării și/sau completării normelor și în consecință are potențialul de îmbunătățire a transparenței procesului decizional. Astfel, în baza Analizei impactului de reglementare va fi exclusă legislația inutilă, împovărătoare care reduce competitivitatea afacerilor individuale în mod direct și indirect reduce competitivitatea națională. În general, soluțiile bugetare și fiscale au implicații social-economice considerabile. Ele creează condiții pentru creșterea economiei și, implicit, a nivelului de viață al populației sau, dimpotrivă, provoacă blocaje economice, șomaj, sărăcie.

Ținem să Vă informăm, că în urma consultărilor publice prin prisma Sintezei, proiectul politicii fiscale și vamale pentru 2015 nu a suferit modificări esențiale și conceptuale. Rămân actuale o serie de norme care în opinia noastră necesită revizuire sau excludere, iar o parte din norme necesită Analiza impactului de reglementare obligatorie.

Pornind de la deschiderea și acceptul Ministerului Finanțelor de a efectua modificări pozitive (conceptuale) pe marginea proiectului de lege citat *supra*, dar care au rămas intacte și ne susținute, reiterăm obiectiile noastre.

Subiectele deosebit de importante la care dorim să atragem atenția Dvs., în mod particular sunt următoarele: **(argumentarea amplă pe marginea poziției AmCham vis-a-vis de aceste, dar și alte subiecte importante, o găsiți în anexă la această scrisoare):**

- Intenția Ministerului Finanțelor de a introduce un nou concept – **taxarea inversă**;

¹ <http://www.particip.gov.md/proiectview.php?l=ro&idd=1680>

² Codul fiscal, art.3 alin.(3¹) La elaborarea proiectelor de acte legislative și normative din domeniul fiscal, care reglementează activitatea de întreprinzător, Guvernul întocmește actul de analiză a impactului de reglementare.

- Intenția Ministerului de Finanțe de a limita deducerile (în scopul impozitului pe venit, precum și TVA) doar pentru **un singur autoturism** per agent economic;
- Intenția Ministerului Finanțelor de a accepta spre deducere pierderile aferente rezidurilor, deșeurilor și perisabilităților naturale doar în limita normelor, stabilite de autoritățile de specialitate ale administrației publice centrale, marimea carora urmează a fi determinată pînă la finele anului 2014;
- Introducerea unui concept nou – "**sisteme informaționale computerizate**" prin care Ministerul Finanțelor dorește să certifice orice program/soft utilizat de către contribuabil în activitatea sa economică;
- Intenția de a exclude din categoria de surse de venit neimpozabile a **îndemnizațiile de concediere stabilite conform legislației**;
- Intenția Ministerului Finanțelor de a reduce dreptul la deducerea oricăror donații făcute de contribuabil rezident pe parcursul anului fiscal în scopuri filantropice sau de sponsorizare, pînă la 2% (de la 10%) din venitul impozabil;
- Intenția Ministerului Finanțelor de a exclude **redevențele aferente importului de mărfuri** din categoriile livrărilor scutite de TVA;
- Intenția Ministerului Finanțelor de a majora **accizul la păcură** pînă la 1,590 lei/tonă (aprox. 84 EUR/tonă) de la 1 ianuarie 2015.

Propuneri AmCham:

- Zilierii – în art. 90¹ din Codul fiscal, propunem să fie introdus un alineat nou, care va stabili o regulă de impozitare a „zilierilor”. După părerea noastră, rata rezonabilă de reținere a impozitului pe venit al “zilierilor” ar fi de 10%;
- Mostrele - insistăm asupra necesității amendării Codului Fiscal și Legii cu privire la Tariful Vamal în vederea scutirii **mostrelor și bunurilor cu valoare nesemnificativă** de TVA, accize și taxa de import;
- Creanțele nerecuperabile – optimizarea procedurii de trecere la cheltuieli deductibile a creanțelor nerecuperabile;
- Publicitatea socială - deducerea cheltuielilor aferente producerii și ulterior difuzării publicității sociale.

Salutăm excluderea din proiectul de lege a modificărilor propuse la art. 118¹ din Codul Fiscal, ce ține de obligativitatea înregistrării a tuturor facturilor fiscale în Registrul general electronic al facturilor fiscale.

Rugăm susținerea propunerilor noastre. Sîntem deschiși pentru întrevederi ulterioare cu echipa Ministerului responsabilă de elaborarea Proiectului pentru a conlucra la îmbunătățirea proiectului de lege.

Vă mulțumim pentru colaborare și Vă rugăm să nu ezitați să ne contactați pentru orice informații adiționale.

Cu deosebit respect,

Mila Malairău

Director executiv
A.P. "Camera de Comerț Americană din Moldova"

Recomandările Camerei de Comerț Americane din Moldova (AmCham Moldova) aferente proiectului Politicii fiscale și vamale pentru 2015

Codul Fiscal al Republicii Moldova

Denumirea articolelor, care se propun spre modificare	Comentarii și recomandări
<p>TITLU I (Dispoziții generale) TITLU II (Impozitul pe venit)</p>	
<p>Art. 5 Noțiuni generale se completează cu punctul 43) <u>Sisteme informaționale computerizate</u></p> <p>În același context se modifică următoarele articole:</p> <p>Art. 8 Drepturile și obligațiile contribuabilului Alin. (2) se completează cu litera c¹)</p> <p>Art. 257 Încălcarea regulilor de ținere a evidenței contabile și a evidenței în scopuri fiscale se completează cu alin. (5¹)</p> <p>Art. 295 din Codul contravențional se completează cu alin. (10)</p> <p>Art. 4 din Legea pentru punerea în aplicare a titlului V al Codului fiscal se completează cu alin. (24)</p>	<p>Art. 5 din Codul Fiscal se completează cu punctul 43) cu următorul cuprins: <i>„43) Sistem informațional computerizat – produs software destinat pentru automatizarea evidenței financiare, contabile și fiscale, inclusiv gestiunea și controlul vânzărilor, din toate domeniile de activitate ale economiei naționale.”</i></p> <p>Art. 8 din Codul fiscal, alin. (2) se completează cu litera c¹) cu următorul cuprins: <i>„c¹) în cazul utilizării sistemelor informaționale computerizate, softurilor elaborate pentru mașini de casă și control, să certifice aceste sisteme la Comisia de certificare a Ministerului Finanțelor, în modul stabilit de Guvern. Aceste prevederi se aplică agenților economici care livrează și/sau utilizează sisteme informaționale computerizate, softuri elaborate pentru mașini de casă și control, precum și agenților economici care prestează servicii de ținere a evidenței contabile cu utilizarea sistemelor și softurilor date;”.</i></p> <p>Art. 257 din Codul fiscal se completează cu alineatul (51) cu următorul cuprins: <i>„(5¹) <u>Utilizarea sistemelor informaționale computerizate și/sau softurilor pentru mașini de casă și control, necertificate de către Comisia de certificare a Ministerului Finanțelor, se sancționează cu o amendă de 50 000 lei .</u>”</i></p> <p>Art. 295 din Codul contravențional se completează cu alineatul (10) cu următorul cuprins: <i>„(10) <u>Utilizarea sistemelor informaționale computerizate și/sau softurilor pentru mașini de casă și control, necertificate de către Comisia de certificare a Ministerului Finanțelor se sancționează cu amendă de la 25 la 150 de unități convenționale aplicate persoanei cu funcție de răspundere.</u>”</i></p> <p>Art. 4 din Legea pentru punerea în aplicare a titlului V al Codului fiscal se completează cu alineatul (24) cu următorul cuprins: <i>„(24) <u>Pe parcursul anului 2015, agenții economici care livrează și/sau utilizează sisteme informaționale computerizate, softuri elaborate pentru mașini de casă și control, urmează să le certifice la Comisia de certificare a Ministerului Finanțelor în modul stabilit de Ministerul Finanțelor. Începând cu 01.01.2016 se interzice utilizarea sistemelor informaționale computerizate, softurilor elaborate pentru mașini de casă și control, necertificate de către Comisia de certificare a Ministerului Finanțelor.</u>”</i></p> <p>Propuneri și recomandări: Modificările efectuate de către Ministrul Finanțelor la redacția noțiunii de „sistem informațional computerizat” precum și toate articole aferente acestei noțiuni.</p>

În redacția modificată, această noțiune va include în sine nu doar sisteme informaționale efectiv utilizate de către agenții economici în activitatea sa (de exemplu sisteme informaționale de evidență contabilă sau bazele de date ale clienților agentului economic), ci și alte sisteme informaționale (de exemplu programul MSWord programul MSExcel, care este utilizat pentru exportarea informațiilor financiare și analiza statistică a acestora, etc.). De asemenea, apare problema cu sisteme informaționale specializate utilizate de companiile mari sau companiile cu investiții străine – aceste companii de regulă utilizează sistemele contabile internaționale și este discutabilă posibilitatea certificării acestora la Comisia specială pe lângă Ministerul Finanțelor. Astfel, conform intenției autorilor Proiectului, sistemele informaționale computerizate va fi necesar de certificat la Comisia ce se intenționează a fi creată pe lângă Ministerul Finanțelor. În cazul instituțiilor mari, cum ar fi instituțiile financiare, companiile mari cu investiții străine, care utilizează sisteme informaționale computerizate speciale, destinate concret activității desfășurate de către acestea, certificarea în cauză nu va fi posibilă, deoarece fiecare sistem informațional va fi unul specific. În proiectul de lege nu sînt indicate termene concrete pentru procedura de certificare, fapt ce ar putea conduce la sistarea activității companiei pentru o perioadă nedeterminată.

Astfel, problema de bază a acestor modificări constă în definiția prea largă și generală a *sistemelor informaționale*, precum și în intenția abuzivă a autorităților de a certifica orice sistem informațional utilizat de contribuabil (prin definiția propusă și MS Excel utilizat de contribuabil trebuie să fie certificat la Ministerul Finanțelor). În cazul în care Ministerul Finanțelor propune asemenea cerințe restrictive doar pentru mașinile de casă și control, atunci propunerea este obiectivă, însă în cazul în care propunerea se referă la toate sistemele informaționale utilizate de contribuabili (ori definiția propusă ne duce la această concluzie), atunci propunerea **este abuzivă și intervine nejustificat în activitatea de întreprinzător a contribuabililor**.

Credem că introducerea acestei obligații urmează să fie minuțios analizată și să țină cont de specificul businessului din Republica Moldova. De asemenea, considerăm că această propunere nu este argumentată din punct de vedere economic, ținând cont de faptul că sistemele informaționale sunt create pentru înregistrarea, prelucrarea și generarea informațiilor cu privire la poziția și performanța financiară în special pentru cerințele interne ale companiei și ulterior pentru utilizatorii externi. Astfel, considerăm că companiile trebuie să dispună **de dreptul** de a utiliza orice sistem informațional ce ar garanta o măsurare, evaluare, cunoaștere și gestiune a elementelor patrimoniale și rezultatelor financiare, conform propriului raționament economic, fără a fi nevoiți să parcurgă procesul anevoios și birocratic de certificare a sistemului informațional computerizat la Ministerul Finanțelor. Această modificare va fi privită drept un impediment și o presiune fără temeie economic asupra contribuabililor.

În contextul ultimelor modificări legislative ce vizează majorarea autonomiei și libertății companiilor de a alege și a-și crea politicile de contabilitate și metodele de ținere a evidenței contabile conform caracteristicilor particulare ale activității pe care le desfășoară, modificarea legislativă în cauză ar putea fi văzută ca un impediment și un pas făcut înapoi pe calea liberalizării și eficientizării sistemului financiar-contabil.

În cazul în care putem admite că va fi posibil de a efectua certificarea produselor informaționale, utilizate de către companii cu scopul ținerii evidenței contabile, cum ar fi 1C, SAP, etc, oricum nu este sigur dacă produsul respectiv va corespunde tuturor cerințelor de ținere a evidenței contabile în conformitate cu prevederile actelor legislative și/sau normative în vigoare, în condițiile, în care **fiecare companie își poate adapta programul informațional respectiv la specificul activității sale, dezvoltând diferite funcționalități/configurații adiționale față de cele standarde de care dispune softul respectiv**. Și, în aceste circumstanțe, același program de contabilitate la diferite companii va dispune de diferite posibilități de ținere a evidenței contabile și respectiv de generare a rapoartelor. Din aceste considerente rezultă, că certificarea programelor la nivelul persoanelor, care le livrează este inefficient, deoarece produsul final ajustat la fiecare utilizator poate fi diferit. Iar certificarea programelor informaționale la fiecare companie este imposibilă.

Reiterăm, că întru argumentarea propunerilor ce țin de certificarea sistemelor informaționale, la fel ca și pentru alte propuneri care au impact fiscal, este necesar să fie elaborată analiza impactului de reglementare, după cum prevede alin. (3) ¹ art. (3) al Codului fiscal, care ar arăta beneficiile statului și/sau al mediului de afaceri în rezultatul implementării acestor prevederi.

Propunem ca restricțiile de mai sus să se refere doar la mașinile de casă și control și să fie introduse criterii exacte la îndeplinirea

	<p>căroră apare obligația utilizării sistemelor informaționale computerizate. De asemenea, este necesară specificarea periodicității certificării acestor sisteme, precum și privind necesitatea certificării repetate în cazul modernizării sistemelor informaționale computerizate utilizate.</p> <p><i>Termenele și periodicitatea certificării sistemelor informaționale computerizate utilizate</i></p> <p>Considerăm necesară introducerea prevederilor exprese privind termenul-limită pentru certificarea sistemelor informaționale computerizate nou-procurate sau nou-create. În mod special ne referim la situația în care certificarea sistemelor informaționale ar putea să dureze în timp, iar neutilizarea acestora de către contribuabili până la certificare ar putea constitui un obstacol în activitatea lor de business. În acest sens, legislația fiscală trebuie să conțină referință la termenul în care trebuie să fie certificate sistemele informaționale, precum și toate detaliile de tranziție de la sistemul informațional vechi la cel nou.</p> <p>Adițional, proiectul de lege nu prevede cerințele speciale privind periodicitatea certificării sistemelor informaționale (adică, o dată la implementare, anual sau cu alta periodicitate). De asemenea, nu sunt specificate criteriile privind cazurile de modernizare ulterioară a sistemelor informaționale și necesitatea certificării ulterioare a acestora.</p> <p>Sumarizînd cele de mai sus, credem că urmează de revăzut conceptual redacția noțiunii de „<i>sisteme informaționale computerizate</i>”, precum și toate articole aferente acestei noțiuni și de analizat dacă o asemenea implicare considerabilă în activitatea de întreprinzător este benefică din punct de vedere a costurilor și beneficiilor atît pentru stat, cît și pentru mediul de afaceri.</p> <p>De asemenea, menționăm că certificarea propusă reprezintă în sine un act permisiv, care trebuie să se regăsească în Nomenclatorul actelor permissive stabilit de Legea 160/22.07.2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător. Toate detaliile cu privire la eliberarea actelor permissive trebuie să fie coordonate cu prevederile Legii 160/22.07.2011. Menționăm de asemenea următoarele prevederi din Legea 160/22.07.2011:</p> <p>„Articolul 13. Mecanismul de revizuire a actelor normative <u>(2) Prevederile actelor legislative și ale celor normative cu privire la eliberarea actelor permissive, precum și taxele pentru eliberarea acestora, care nu sînt incluse în Nomenclatorul actelor permissive se consideră caduce.</u> (3) Nu se permite eliberarea unor acte permissive care nu sînt incluse în Nomenclatorul anexat la prezenta lege. <u>(4) Orice normă stabilită de lege care ține de înregistrarea, autentificarea, certificarea, omologarea, confirmarea unor relații juridice sau unor bunuri devine caducă dacă are drept rezultat emiterea unor acte permissive care devin caduce conform alin. (2).”</u></p> <p>De asemenea, propunem Ministerului de Finanțe la promovarea acestor modificări în afara de Legea 160/22.07.2011 să se consulte cu prevederile Legii 235/20.07.2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător, precum și prevederile Codului Fiscal (art. 3, alin. 31, precum și art. 6, alin. (8)).</p>
<p>IFRS SIRF</p>	<p>Pe tot cuprinsul proiectului de Lege se propune ca textul „Standardele Internaționale de Raportare Financiară” să fie înlocuit cu textul „I.F.R.S”.</p> <p>Propuneri: În Nota informativă se menționează că modificările au drept scop racordarea terminologiei din legislația fiscală la prevederile Legii contabilității 113/27.04.2007. În Legea contabilității se utilizează doar noțiunea de „Standarde Internaționale de Raportare Financiară”, dar nu I.F.R.S. Nu ar fi corect ca în textul în limba română să fie incluse abrevieri din limba engleză. IFRS se descifrează ca International Financial Reporting Standards. Potrivit art. 19 lit. e) din Legea 780/2001, terminologia utilizată în actul elaborat este constantă și uniformă ca și în celelalte acte legislative și în reglementările legislației comunitare; se va utiliza unul și același termen dacă este corect, iar folosirea lui repetată exclude confuzia.</p>

Propunere AmCham:

Art. 5 Noțiuni generale

pct. (32)

Propunem revizuirea art. 5, pct. (32), precum și completarea acestuia cu lit. g) adăugind o nouă modalitate de determinare a datoriei drept una compromisă

Dincolo de prevederile proiectului de lege, propunem următorul concept nou ce se referă la optimizarea procedurii de trecere la cheltuieli deductibile a creanțelor nerecuperabile.

Problema: Agenți economici dispun de creanțe nerecuperabile. Pentru casarea acestora agentul economic urmează sau să achite impozitul pe venit (cu reintroducerea impozitului pe venit de 12% problema a devenit actuală) sau, conform art. 5 p. 32) în CF, pentru a confirma că datoria este compromisă să suporte costuri suplimentare sub forma de taxa de stat de 3% + serviciile avocaților + costurile executorului judecătoresc + costuri de timp - doar pentru a obține în final un act care confirmă imposibilitatea executării creanței. Ulterior în temeiul acestui act agentul economic trece la cheltuieli deductibile datorită compromisă.

Soluția în UE

Agentul economic care știe că are creanța nerecuperabilă sau prezumă că creanța este nerecuperabilă - solicită un raport de la o companie de colectare a datoriilor. În cazul în care aceasta confirmă inoportunitatea recuperării pe cale judiciară - agentul economic casează creanța fără a plăti alte taxe sau impozite. Concomitent, pentru a evita abuzurile, țările UE reglementează suplimentar limita maximă a unor astfel de creanțe care pot fi trecute la cheltuieli deductibile în asemenea mod. De regulă, limita maximă este de 100.000 EUR. Pentru Moldova acest plafon poate fi redus substanțial (spre exemplu, până la o sumă de 50.000 lei).

În opinia noastră este important ca să existe un asemenea mecanism care să permită deducerea cheltuielilor/datoriilor compromise pentru creanțe mai mici, fără necesitatea de a apela în instanța de judecată. De asemenea, în opinia noastră fiecare caz trebuie analizat separat, cu emiterea documentelor confirmative respective de diverse autorități competente desemnate în parte. Aceasta ar reduce din 100% de adresări către instanțele de judecată. Multe din punctele articolului nu țin nemijlocit de competența instanței de judecată, iar procedura de adresare în judecată este una costisitoare, anevoioasă și de lungă durată.

Propuneri:

Așadar, propunem revizuirea art. 5 cu p. (32) după cum urmează:

„Datorie compromisă – creanță nerambursabilă în termen de 2 ani de zile din data formării acesteia:

A) în cazurile când valoarea datoriei nerambursabile nu depășește suma de 50000 lei, dacă:

a) agentul economic lichidat nu are succesori de drepturi, fapt confirmat în baza certificatului emis de lichidator;

b) persoana juridică sau fizică care desfășoară activitate de întreprinzător, declarată insolubilă, nu are bunuri, fapt confirmat în baza certificatului emis de administratorul insolvenței;

c) persoana juridică, persoana fizică care nu desfășoară activitate de întreprinzător și gospodăria țărănească (de fermier) sau întreprinzătorul individual nu are, în decurs de 2 ani din ziua apariției datoriei, bunuri sau este în insuficiență de bunuri ce ar putea fi percepute în vederea stingerii acestei datorii, fapt confirmat la alegerea contribuabilului prin raportul unei companii de colectare a datoriilor care confirmă inoportunitatea recuperării datoriei sau de către actul respectiv al instanței de judecată;

d) persoana fizică a decedat și nu mai există persoane obligate prin lege să onoreze obligațiile acesteia, fapt confirmat prin certificat emis de notarul de la ultimul loc al domiciliului persoanei fizice decedate;

e) persoana fizică, inclusiv membrii gospodăriei țărănești (de fermier) sau întreprinzătorul individual, care și-a părăsit domiciliul nu poate fi găsită în decursul termenului de prescripție stabilit de legislația civilă, fapt confirmat prin certificat emis de organele competente ale Ministerului Afacerilor Interne a RM;

B) în cazurile când valoarea datoriei nerambursabile depășește suma de 50000 lei, documentul justificativ pentru recunoașterea creanței drept compromise se consideră actul respectiv al instanței de judecată sau al executorului judecătoresc (decizie, încheiere sau alt document prevăzut de legislația în vigoare) potrivit căruia perceperea datoriei nu este posibilă.

Calificarea datoriei drept compromise, în cazurile specificate mai sus, are loc doar în baza documentului corespunzător prin care se confirmă apariția circumstanței respective de implicare într-o formă juridică în condițiile legii.”

<p>Propunere AmCham:</p> <p>Art. 5 Noțiuni generale</p>	<p>Dincolo de prevederile proiectului de lege, propunem completearea Art. 5 cu un punct nou, după cum urmează:</p> <p>43) mostre de mărfuri – orice articol care reprezintă un tip de marfă al cărui mod de prezentare și cantitate, pentru mărfuri de același tip, îl exclude de la folosirea sa în alte scopuri decât pentru obținerea de comenzi pentru mărfuri de tipul celor pe care le reprezintă.</p> <p><u>Argumentare:</u> Modificările și completările respective se propun în scopul facilitării importului bunurilor importate în scopul promovării comerțului (mostre și livrări cu valori nesemnificative). Luând în considerare că livrările cu astfel de mărfuri în majoritatea cazurilor sunt efectuate prin intermediul trimiterilor poștale internaționale, unde deseori suma transportului depășește semnificativ valoarea propriu zis a bunului și mai generează și cheltuieli suplimentare pentru serviciile brokerului vamal, drepturile de import, uneori declarația de tranzit și taxa pentru poluarea mediului, acest fapt afectează rentabilitatea și utilitatea trimiterilor de acest gen, care ca efect final influențează negativ dezvoltarea comerțului exterior cât și interior.</p> <p>Totodată se racordează dispozițiile cadrului legal național la normele Uniunii Europene: Directiva 2009/132 din 19 octombrie 2009.</p>
<p>Art. 6 Impozite și taxe și tipurile lor precum și toate celelalte prevederi din proiectul de lege ce se referă la varianta rusă a Codului Fiscal</p>	<p>La art. 6, precum și toate celelalte prevederi din proiectul de lege ce se referă la varianta rusă a Codului fiscal, propunem să fie expres specificat că textul proiectului se referă doar la varianta rusa a Codului fiscal.</p>
<p>Art 19. Facilități acordate de patron lit a)</p> <p>Art 24. Deducerea cheltuielilor aferente activității de întreprinzător se completează cu alin. (20)</p>	<p>Art. 19 din Codul fiscal La litera a), după textul „cu excepția plăților în bugetul asigurărilor sociale de stat și a primelor de asigurare obligatorie de stat,” se introduce textul „plăților menționate la art.24 alin. (20)”.</p> <p>Art. 24 din Codul fiscal se completează cu alineatul (20) cu următorul cuprins: „(20) Se permite deducerea cheltuielilor anuale suportate de către angajator pentru primele de asigurare facultativă de asistență medicală ale angajatului în mărime de pînă la 50% din prima de asigurare obligatorie de asistență medicală calculată în sumă fixă în valoare absolută prevăzută în Legea fondurilor asigurării obligatorii de asistență medicală pe anul respectiv, pentru categoriile de plătitori prevăzute în anexa nr.2 la Legea nr.1593-XV din 26 decembrie 2002”</p> <p>Propuneri: Salutăm introducerea perioadei pentru aplicarea plafonului de 50% din prima de asigurare obligatorie de asistență medicală calculată în sumă fixă (anual, lunar, etc.) Cuvintele „<i>pentru categoriile de plătitori prevăzute în anexa nr.2 la Legea nr.1593-XV din 26 decembrie 2002</i>” ar putea fi excluse din, deoarece ar putea exista o interpretare gresită, din care să rezulte, că spre deducere pot fi atribuite doar cheltuielile respective, efectuate în favoarea persoanelor incluse în anexa respectivă.</p>
<p>Art. 20 Sursele de venit neimpozabile</p> <p>Lit, g) se abrogă</p>	<p><u>Prin excluderea din Codul Fiscal a art. 20, lit.g) din categoria de surse de venit neimpozabile vor fi excluse indemnizațiile de concediere stabilite conform legislației.</u></p> <p>AmCham nu susține această modificare din următoarele motive:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Indemnizațiile de concediere fac parte din categoria de garanții oferite salariatului, prevăzute de art.172 alin.1 al Codului muncii. Cazurile

<p><i>Ca urmare a acestei modificări din categoria de surse de venit neimpozabile vor fi excluse indemnizațiile de concediere stabilite conform legislației</i></p>	<p>de acordare a garanțiilor și compensațiilor sunt enumerate în art.173 al Codului muncii, fiind specificat faptul că salariaților li se acordă garanții și compensații în caz de: d) <i>încetare a contractului individual de muncă</i>. În continuare, în cadrul capitolului IV “<i>Garanții și compensații acordate salariaților în legătură cu încetarea contractului individual de muncă</i>” legiuitorul în art.186 “<i>Indemnizația de eliberare din serviciu</i>” face referire la termenul de indemnizații, specificînd în cadrul articolului dat toate tipurile de indemnizații (sub forma de plăți) oferite de angajator salariatului, în legătură cu concedierea acestuia din urmă. Astfel, legiuitorul include plățile făcute către salariatul concediat în categoria de indemnizații.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Făcînd o analiză a legislației de asigurări sociale de stat, observăm chiar și în titlul Legii privind indemnizațiile pentru incapacitate de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr.289/22.07.2004, faptul că legiuitorul utilizează termenul de indemnizații pentru a desemna acele plăți cu caracter de garanții și compensații de stat, menite să contribuie la protecția socială a anumitor categorii de persoane. Atragem atenția asupra faptului că toate categoriile de indemnizații sociale, atît în conformitate cu prevederile legislației fiscale, cît și în conformitate cu prevederile cuprinse de legile speciale ce prevăd aceste indemnizații, constituie un venit neimpozabil. ▪ Accentuăm faptul că prin natura sa plățile făcute către salariat, la momentul concedierii acestuia, nu fac parte din categoria de plăți salariale, deoarece nu constituie echivalentul muncii prestate de salariat angajatorului în rezultatul căreia survenind obligația angajatorului de a remunera salariatul pentru munca prestată, ci fac parte din categoria de indemnizații, adică plăți menite să asigure salariatul rămas fără o sursă de existență, cu un minim necesar de resurse, pînă la găsirea unui nou loc de muncă. ▪ Poziția indicată mai sus, pe lîngă prevederile cuprinse de Codul muncii, este reconfirmată și prin cuprinsul <u>Codului de executare care în art.110, lit.g), la categoria veniturilor care nu pot fi urmărite, atribuie și: indemnizațiile de eliberare din serviciu</u>. Astfel, constatăm în mod repetat intenția legiuitorului de a atribui plățile obținute de salariat în legătură cu concediere, la categoria de indemnizații, avînd regim juridic corespunzător. ▪ Analizînd oportunitatea modificărilor propuse, privind excluderea indemnizațiilor de concediere din categoria de venit neimpozabil, constatăm că astfel de modificare va avea un impact negativ în primul rînd asupra salariatului, care ajungînd în situația de a fi lipsit de sursă de existență este împovărat suplimentar și cu obligații fiscale față de stat. Pe de altă parte, o sarcină suplimentară va fi impusă și pe seama angajatorului, care va trebui să suporte cheltuieli suplimentare, ceea ce va influența negativ achitarea de către angajat a acestor indemnizații. ▪ În cele din urmă trebuie examinată și perspectiva interesului statului, care va fi afectat negativ prin faptul că persoanele concediate și private de o parte de indemnizații se vor adresa statului pentru ajutor de șomaj, iar pe de altă parte angajatorii de <i>rea credință</i> vor apela la alte temeieri de concediere, pentru a nu se încadra sub incidența obligației de a achita salariatului indemnizații de concediere, ceea ce va duce la un impact legal și financiar major pentru toate părțile implicate în proces. ▪ Indemnizația de concediere este o plată similară cu alte tipuri de indemnizații (de boală, accidente, traumatisme și alte incapacități temporare de muncă) care după natura lor nu se impozitează, deoarece scopul lor este să contribuie la protecția socială a anumitor categorii de persoane, în cazul dat a persoanelor care au rămas fără un loc de muncă.
<p>Art. 20 Sursele de venit neimpozabile</p> <p>Lit. i) Lit. i²)</p> <p>În același context Codul fiscal se completează cu art. 89¹. Reținerea impozitului din donații</p>	<p>Art. 20 din Codul fiscal, la litera i), cuvintele „<i>de donație sau</i>” se exclud.</p> <p>Art. 20 din Codul fiscal se completează cu litera i²) cu următorul cuprins: „i²) patrimoniul primit de către persoanele fizice cetățeni ai Republicii Moldova cu titlu de donație de la persoanele fizice cetățeni;”</p> <p>Codul fiscal se completează cu articolul 89¹ cu următorul cuprins: „Articolul 89¹. Reținerea impozitului din donații sub formă de mijloace bănești Persoanele menționate la art.90 sunt obligate să rețină din fiecare donație sub formă de mijloace bănești și să achite ca parte a impozitului o sumă egală cu: - 7% din sumele îndreptate spre plată persoanelor fizice cetățeni, întreprinzătorilor individuali și gospodăriilor țărănești (de fermier); - 12% din sumele îndreptate spre plată persoanelor juridice.</p> <p>Nu se reține în prealabil suma din plățile efectuate în folosul caselor de copii de tip familial, conform art.20 lit.i¹), autorităților publice și instituțiilor publice specificate la art. 51, a organizațiilor necomerciale specificate la art. 52 alin.(1) și la art.53³, precum și din plățile efectuate în folosul agenților economici impozitați conform regimului fiscal stabilit la cap.7¹.”</p>

	<p>Propuneri și recomandări:</p> <p><u>Menționăm că reținerea impozitului la sursă din donații ca rezultat va obliga beneficiarii să prezinte declarațiile cu privire la impozitul pe venit în conformitate cu prevederile art. 83, alin. (2) din Codul fiscal. Luând în considerație că beneficiarii de venit sub formă de donații sunt persoane cu dizabilități, veterani, familiile social-vulnerabile etc., și persoanele sus-menționate fie nu au cunoștințe în domeniul legislației fiscale fie în unele cazuri nu vor avea posibilitatea de a depune declarația cu privire la impozit pe venit, aceasta va conduce la aplicare amenzilor în conformitate cu prevederile art.260, alin. (1) din Codul fiscal. Reieșind din cele expuse, propunem la venitul sub forma de donații să fie aplicată reținerea finală în conformitate cu prevederile art.90¹ din Codul fiscal.</u></p> <p>Este important de menționat faptul că potrivit prevederilor art. 832 din Codul civil, donațiile în relațiile dintre persoanele juridice cu scop lucrativ sunt interzise. <u>În acest sens, propunem revizuirea prevederilor propuse ale art.89¹ al Codului fiscal în strictă corelare cu prevederile Codului civil.</u></p> <p>Astfel, în vederea eliminării deficiențelor constatate, recomandăm excluderea prevederilor proiectului de lege din următoarele considerente:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ contravin prevederilor Codului civil; ▪ îngreunează procesul de administrare fiscală atât a donatorului, cât și a donatarului; ▪ sursa respectiva de venit oricum este impozabila. Practica reinerii prealabile a impozitului pe venit de catre persoanele juridice din platile efectuate in folosul altor persoane juridice s-a dovedit a fi una ineficienta, care a fost exclusa din Codul fiscal in a. 2012 (art. 90). In plus va genera costuri si proceduri aditionale atat din partea agentilor economici, cit si a SFS, ce tin de confirmarea impozitului respectiv pentru a fi trecut in cont . <p>Este de mentionat, că regimul propus se refera doar la operatiunile ce tin de impozitarea donatiilor sub forma mijloacelor banesti si nu acopera donatiile sub forma nemonetara</p>
<p>Art. 24 Deducerea cheltuielilor aferente activității de întreprinzător, se completează cu alin. (5)</p> <p>O completare similară se referă și la domeniul TVA, prin completarea art. 102, alin. (11) al Codului Fiscal</p> <p>Se propune LIMITAREA DEDUCERILOR pentru întreținerea autoturismelor</p>	<p>Art. 24 din Codul fiscal se completează cu alin. (5) cu următorul cuprins : <u>„(5) Prin derogare de la prevederile prezentului articol, art.26 și art.27, deducerea uzurii și cheltuielilor pentru întreținerea, funcționarea și reparația autoturismelor folosite de persoanele cu funcții de conducere ale contribuabilului, deductibile conform prezentului titlu, se permite doar pentru un singur autoturism per agent economic.”</u></p> <p>Art. 102 din Codul fiscal se completează cu alin. (11) cu următorul cuprins: <u>„(11) Suma T.V.A., achitată sau care urmează a fi achitată, pentru întreținerea, funcționarea și reparația autoturismelor folosite de către persoanele cu funcții de conducere ale contribuabilului, se trece în cont doar pentru un singur autoturism per agent economic. Suma T.V.A., achitată sau care urmează a fi achitată, pentru întreținerea, funcționarea și reparația mai mult de un singur autoturism folosit de către persoanele cu funcții de conducere ale contribuabilului nu se trece în cont și se raportează la consumuri sau la cheltuieli.”</u></p> <p>Constatări, propuneri și recomandări:</p> <p>Considerăm că ambele formule ce se referă la art 24 și art 102 trebuie să fie excluse din proiectul de lege. Argumentul Ministerul Finanțelor precum ca aceste cheltuieli nu se includ în categoria cheltuielilor necesare și ordinare este absolut eronat.</p> <p>După cum menționează autorii proiectului această măsură are drept scop „înlăturarea cazurilor de deducere a cheltuielilor legate de întreținerea, funcționarea și reparația autoturismelor, care sunt utilizate și în alte scopuri decât cele necesare pentru desfășurarea activității</p>

de întreprinzător”.

Cu siguranță modificările propuse vor genera multiple întrebări și abuzuri din partea inspectorilor fiscali. În primul rând nu este clar cine sunt persoanele cu funcții de conducere ale contribuabilului. Aceasta categorie, în dependență de structura organizatorică a contribuabilului, poate include administratorii – salariați, inclusiv președintele consiliului de administrație dacă este și salariat, directorii generali și directorii, directorii adjuncți, șefii compartimentelor - divizii, departamente, secții, ateliere, servicii, birouri, etc., precum și asimilații lor stabiliți potrivit legii sau prin contractele colective de munca ori, după caz, prin regulamente interne.

Teoretic funcția de conducere presupune că salariatul are în subordinea sa cel puțin o persoană. Acești salariați pentru îndeplinirea atribuțiilor aferente funcțiilor lor pot avea nevoie de unități de transport. Pentru o entitate mică un autoturism poate fi suficient, iar pentru o întreprindere cu sute sau mii de angajați – categoric nu. Deducerea cheltuielilor pentru autoturismele utilizate de persoanele cu funcții de conducere de diferite nivele de raspundere nu poate fi echivalat pentru toate întreprinderile. Nu poate fi comparat numărul persoanelor cu funcții de raspundere într-o companie cu 2-3 angajați și o companie cu sute și mii de angajați.

Motivul privind presupusa utilizare a transportului de serviciu în alte scopuri decât cele de întreprinzător – și respectiv anularea pentru toți agenții economici a posibilității de deducere a cheltuielilor respective - este total neintemeiată și trebuie să fie analizată pentru fiecare agent economic în parte, așa cum prevede regula de bază stabilită de art .24, alin. (1) sau a art .102 al Codului Fiscal.

Așadar, prevederile propuse contravin normelor generale aplicabile și anume:

- Criteriilor generale privind constatarea deductibilității cheltuielilor suportate – potrivit art. 24 alin. (1) al Codului fiscal sunt permise spre deducere cheltuieli ordinare și necesare, achitate sau suportate de contribuabil pe parcursul anului fiscal, exclusiv în cadrul activității de întreprinzător.
- Condițiilor privind stabilirea dreptului de trecere în cont a TVA - potrivit prevederilor art. 102 al Codului fiscal se permite trecerea în cont a sumei TVA achitate sau care urmează a fi achitate pe valorile materiale, serviciile procurate pentru efectuarea livrărilor impozabile în procesul desfășurării activității de întreprinzător.

Având în vedere că autoturismele folosite de persoanele cu funcții de conducere sunt utilizate în cadrul activității de întreprinzător, faptul respectiv fiind confirmat prin documentele justificative (foile de parcurs, ordinele interne, calculele și note contabile, etc.), considerăm că prevederile respective privind limitarea deducerilor cheltuielilor, precum și a trecerii în cont a TVA nu sunt întemeiate și neargumentate economic.

Agentul economic este în drept să decidă asupra numărului de autoturisme necesare pentru cursul operațional și administrativ al activității sale, iar cheltuielile aferente utilizării respectivelor mijloace de transport sunt ordinare și necesare pentru desfășurarea activității antreprenoriale în ansamblu. Persoanele cu funcții de conducere (indiferent de nivelul de conducere, superior sau inferior) îndeplinesc deplasări în interes de serviciu care aduc avantaje economice companiei prin majorarea vinzarilor, negocierea și încheierea parteneriatelor și alte operațiuni economice care sunt gestionate de către aparatul administrativ. Respectiv nu există temeie economic de a le considera drept nedeductibile din punct de vedere al impozitului pe venit și a TVA.

Evidența utilizării autoturismelor în scopuri de serviciu trebuie să corespundă realităților și să nu împiedice desfășurarea normală a activității de întreprinzător de către companiile care au nevoie de mașinile de serviciu. Astfel, modificarea propusă în proiect va defavoriza companiile mari în comparație cu companiile mici. Astfel, nu se ia în considerație faptul că în cadrul întreprinderilor mari în care sunt mulți angajați, personalul cu funcții de conducere nu se reduce doar la conducătorul întreprinderii, ci presupune existența mai multor șefi de direcții, iar luind în considerație specificul fiecărei ramuri de economie, activitatea șefilor de direcții presupune deplasări multiple pentru exercitarea atribuțiilor sale de serviciu și în primul rând pentru supravegherea personalului subordonat și a bunei desfășurări a activității economice (de producție, distribuție, vânzări etc.) a întreprinderii. Astfel, companiile mari acționează pe întreg teritoriul Republicii Moldova, în special prin intermediul filialelor sale. Astfel, întru asigurarea activității eficiente sînt numiți mai mulți administratori, care răspund de sectoarele sale și supraveghează domeniile de gestiune a acestora. În aceste circumstanțe autoturismul acordat managerilor companiei este necesar pentru exercitarea efectivă a atribuțiilor de serviciu ale acestora (de exemplu, în cazul instituțiilor financiare, directorii filialelor au necesitatea de a

	<p>se deplasa la clienți sau la organele de stat pentru soluționarea chestiunilor de serviciu). Prin urmare, modificarea data nu ia în considerație interesele întreprinderilor mijlocii și mari, ci se axează doar pe activitatea întreprinderilor mici. Ca urmare, constatăm că persoane cu funcții de conducere în cadrul unei întreprinderi mijlocii și mari sunt mai multe, respectiv și parcul de autoturisme pentru aceste persoane trebuie să fie mai mare de 1 autoturism.</p> <p>De asemenea, apare din start întrebarea privind modul de delimitare a autoturismelor folosite de persoanele cu funcții de conducere și celelalte autoturisme înregistrate pe întreprindere, utilizate spre exemplu în domeniul vânzării, de personalul de distribuție și vânzare a contribuabilului. Astfel, există riscul că toate autoturismele (cu excepția autoturismelor pentru transportarea încărcăturilor grele, microbuzelor etc.) să fie în mod arbitrar atribuite la categoria de autoturisme utilizate de persoanele cu funcții de conducere.</p> <p>La fel, apare întrebarea referitor la organul competent să stabilească destinația autoturismului și în baza căror criterii, acte, metodologii? O regulă foarte generală în acest sens va duce la apariția unor decizii arbitrare, la abuz din partea inspectorilor și incontestabil la factorul coruptibil.</p> <p>Efectuând analiza comparativă, enunțăm că în România - Este deductibil doar un procent de 50% din cheltuielile aferente vehiculelor rutiere motorizate care nu sunt utilizate exclusiv în scopul activității economice, cu o masă totală maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, aflate în proprietatea sau în folosința contribuabilului. În plus, aceasta limitare trebuie să țină cont și de faptul că se aplică autoturismelor folosite de persoanele cu funcții de conducere și de administrare ale persoanei juridice.</p> <p>Asadar, pentru o firma cu un angajat cu funcție de conducere – ex. director de vânzări și un administrator, se pot deduce cheltuielile pentru două mașini, fiecare în proporție de 50%, dacă nu sunt utilizate exclusiv în scopul activității economice.</p> <p>Dacă sunt utilizate exclusiv în scopul activității economice, fapt documentat cu foaia de parcurs, aceste cheltuieli sunt deductibile în procent de 100%. În afara de aceasta conform Codului fiscal al României, circumstanțele specificate mai sus limitează doar cheltuielile, ce țin de deservirea și/sau repararea autoturismelor, altor cheltuieli atribuite acestor autovehicule, dar nu și cheltuielile, ce țin de amortizarea (uzura) acestora, după cum se propune în proiectul de Lege.</p> <p>Propuneri: Este strict recomandabilă excluderea acestor 2 prevederi din proiectul de lege.</p> <p>În caz contrar ar putea fi înlocuită sintagma „de către persoanele cu funcții de conducere ale contribuabilului” cu „de către conducătorul/administratorul contribuabilului” sau sintagma „per agent economic” să fie substituită cu sintagma „per persoană cu funcție de conducere”, totodată prezentând noțiunea respectivă în Codul fiscal.</p>
<p>Art. 24 Deducerea cheltuielilor aferente activității de întreprinzător</p> <p>Alin. (13) se modifică</p>	<p>Art. 24 din Codul fiscal la alin. (13), cuvintele „<i>aprobată anual de către conducătorii întreprinderilor</i>” se înlocuiesc cu textul „<i>stabilite de autoritățile de specialitate ale administrației publice centrale, împreună cu instituțiile de specialitate, cu avizul Ministerului Finanțelor, conform modului stabilit de Guvern.</i>”;</p> <p>Aceasta înseamnă că Ministerul Finanțelor propune ca normele rezidurilor, deșeurilor și perisabilității naturale pentru toate sectoarele ale economiei naționale să fie stabilite de autoritățile de specialitate ale administrației publice centrale (<u>cu condiția că acestea există și au competența necesară</u>), și nu de contribuabilii care cunosc mai bine sectorul său de activitate.</p> <p>Constatare și propunere:</p> <p><u>Nu suntem de acord cu modificarea respectivă. Modificarea data este o încercare repetată de a reveni la un model istoric care și-a demonstrat ineficiența și la care s-a renunțat deja o dată. Codul fiscal în redacția anilor precedenți conținea prevederea respectivă</u></p>

privind stabilirea limitelor pentru deducere cheltuielilor cu reziduuri, deșeuri și perisabilități naturale. Având în vedere dificultățile apărute în administrarea și stabilirea acestor limite de către autoritățile de resort, prevederea respectivă a fost exclusă și substituită cu redacția actuală. Prin urmare este recomandabilă neadmiterea unor experiențe negative din trecut.

Considerăm că această modificare nu este oportună, ținând cont de faptul că cuantumul și valoarea deșeurilor și perisabilităților naturale este influențată de o serie de factori atât interni (echipamentul tehnologic utilizat, specificul producției fabricate și al procesului tehnologic, managementul și logistica resurselor), cât și externi (calitatea materiei prime, condițiile climaterice ș.a.) pe care îi pot prognoza doar managementul companiei în baza caracteristicilor activității de producție, cât și a condițiilor în care această activitate este desfășurată.

Astfel, considerăm că limitele de deducere a reziduurilor, deșeurilor și perisabilităților naturale pot fi determinate într-un mod mai obiectiv și pertinent de către managerii companiilor ce se bazează pe un raționament economic – tehnologic și expertiză căpătată în urma experienței dobândită în domeniul respectiv.

De asemenea, nu susținem modificarea propusă din următoarele motive:

- Modificarea propusă va duce la apariția unei proceduri administrative ce va crea impedimente și dificultăți suplimentare în activitatea normală a întreprinderilor. Astfel, luind în considerație specificul fiecărei ramuri, subramuri și întreprinderi din cadrul economiei naționale va fi imposibil într-un termen atât de scurt de a crea o structură a organelor administrației publice de stat îndreptățite să stabilească posibilitatea deducerii reziduurilor, deșeurilor și perisabilității naturale. Ca rezultat aceasta va duce la tergiversarea deducerii cheltuielilor la nivel de întreprinderi, iar autoritățile publice se vor confrunta cu un proces îndelungat de stabilire a competenței fiecărui organ în parte. Ori statul trebuie întâi de toate să aibă suficienți profesioniști/specialiști în fiecare domeniu al economiei naționale care să cunoască fiecare industrie, specificul acesteia și în baza proceselor tehnologice să elaboreze normele respective.
- Soluția propusă nu va duce la majorarea veniturilor la bugetul național, ci din contra va stimula fenomenul de corupție.
- La momentul de față nu există norme clare și racordate la condițiile din ziua de astăzi, a caror proces de elaborare și implementare se va întinde pe o perioadă îndelungată, motiv pentru care drept consecința se va recurge la niște regulamente și norme anacronice, care nu corespund realității și nu pot satisface necesitățile curente ale agenților economici.
- Domeniile de activitate ale agenților economici sunt într-o continuă și rapidă dezvoltare și schimbare, ceea ce face ca cuprinsul actelor normative care reglementează normele deducerii reziduurilor, deșeurilor și perisabilității naturale să rămână permanent în urmă și în final să influențeze negativ activitatea agenților economici precum și dezvoltarea economiei naționale.

În contextul alin. (3) al art. Art.XVIII al acestui proiect de lege, care prevede că în termen de pînă la 31 decembrie 2014 autoritățile de specialitate ale administrației publice centrale împreună cu instituțiile de specialitate vor elabora și aproba limitele privind deducerea reziduurilor, deșeurilor și perisabilității naturale, credem că este contraproductiv ca limitele deducerii reziduurilor, deșeurilor și perisabilității naturale să fie elaborate pînă la 31 decembrie 2014,

Recomandare:

Totuși, având în vedere inițiativa statului de a reglementa mărimile deducerii cheltuielilor legate cu reziduuri, deșeuri și perisabilități naturale, ar putea fi examinată opțiunea stabilirii unui plafon maxim pentru astfel de cheltuieli în raport cu anumiți indicatori financiari (de exemplu, venit din vânzări).

Credem că autoritățile de specialitate pot aproba limitele menționate doar pentru extragerea reglementată (spre exemplu cea petrolieră) și doar cu condiția competenței necesare a autorității de reglementare. În acest caz propunem suplینirea alin. (13) cu următoarea sintagmă: „Daca limitele menționate la acest alineat nu au fost aprobate de autoritățile de specialitate în modul stabilit, deducerea se permite în limitele aprobate anual de către conducătorii întreprinderilor”. Credem de asemenea că limitele aprobate anual de către conducătorii întreprinderilor trebuie să fie valabilă pînă la sfîrșitul anului fiscal, în cazul în care normele autorităților de specialitate se aprobă pe parcursul anului.

Art. 26 Deducerea uzurii calculate

Prin proiectul de lege art. 26, alin. (9) se propune spre abrogare. În Nota informativă se menționează că „în contextul revizuirii cheltuielilor

<p>Alin (9)</p>	<p>permise spre deducere în scopuri fiscale, se propune anularea plafonului de 200 mii lei privind valoarea autoturismului pentru care se permite calcularea uzurii și deducerea acesteia în scopuri fiscale. Astfel, măsura dată are drept scop permiterea deducerii uzurii pentru întreținerea autoturismelor indiferent de valoarea acestuia”.</p> <p>Propuneri: Salutăm această inițiativă. În același timp, recomandăm să fie ajustate și prevederile art. 27, alin. (2) al Codului fiscal, astfel încât acestea să se refere doar la autoturismele care au fost puse în funcțiune pînă la intrarea în vigoare a noilor prevederi.</p>
<p>Art. 31 Limitarea altor deduceri</p> <p>Alin (4) Alin (6)</p>	<p>Se propune comasarea alineatelor (4) și (6) din cadrul art. 31 într-un alineat unic, după cum urmează:</p> <p><i>“Organizațiilor de microfinanțare și companiilor de leasing li se permite deducerea provizioanelor destinate acoperirii eventualelor pierderi ce țin de nerestituirea împrumuturilor și a dobânzilor aferente, al căror volum se determină conform regulamentelor Comisiei Naționale a Pieței Financiare cu privire la clasificarea împrumuturilor și formarea provizioanelor destinate acoperirii eventualelor pierderi, condiționate de nerestituirea împrumuturilor și a dobânzilor aferente și deducerea provizioanelor destinate acoperirii creanțelor ce țin de nerecuperarea ratelor și dobânzilor de leasing în mărime de pînă la 5% din soldul mediu anual al creanțelor aferente contractelor de leasing, dacă aceste creanțe sînt datorate de o persoană care nu este afiliată contribuabilului.”</i></p> <p>Comentarii și argumentări: Concurența acerbă pe piața de creditare a condiționat companiile de leasing să se aventureze în activitatea de microfinanțare și viceversa. Acest fapt se confirmă de către CNPF în cadrul „Strategiei de dezvoltare a pieței financiare nebankare pe anii 2011–2014”³, ce atestă o creștere continuă a produselor de finanțare. Acest fenomen nu contravine obiectivelor de dezvoltare a pieței financiare în materie de diversificare a spectrului de instrumente financiare și servicii financiare acordate persoanelor fizice și juridice.</p> <p>Drept urmare, companiile ce practică activitate de microfinanțare și prestează servicii de leasing formează atât provizioane destinate acoperirii eventualelor pierderi ce țin de nerecuperarea ratelor, dobânzilor de leasing și altor sume calculate conform contractului, cât și provizioane destinate acoperirii eventualelor pierderi ce țin de nerestituirea împrumuturilor și a dobânzilor aferente și altor sume calculate conform contractului. CNPF recunoaște atât activitatea de microfinanțare, cât și activitatea de prestare servicii de leasing ca componente ale pieței financiare nebankare. În acest sens, merită a fi menționat că o serie de contribuabili ce și-au început activitatea ca prestatori de servicii de leasing, ulterior extinzând-și activitatea și în domeniul de microfinanțare, sunt înregistrați în lista entităților supravegheate de către Comisia Națională a Pieței Financiare raportând în deplină conformitate cu exigențele regulamentelor CNPF, dar prevederile art. 31, alin. (4) nu se răsfrîng asupra companiilor respective.</p> <p>Datorită redacției actuale a alin. (4), art. 31, CF, companiile de leasing sunt descurajate de ași extinde spectrul de activități prin practicarea activității de microfinanțare, datorită faptului că le este interzisă deducerea provizioanelor destinate acoperirii eventualelor pierderi ce țin de nerestituirea împrumuturilor și a dobânzilor aferente, normă ce încalcă principiul echității fiscal, tratarea egală a persoanelor fizice și juridice, care activează în condiții similare⁴.</p>
<p>Art. 36 Alte deduceri</p> <p>Alin. (1) se modifică</p>	<p>La art. 36, alin. (1), cifra „10” se înlocuiește cu cifra „2”. Prin urmare se propune ca contribuabilul rezident să aibă dreptul la deducerea oricăror donații făcute de el pe parcursul anului fiscal în scopuri filantropice sau de sponsorizare, dar nu mai mult de <u>2%</u> (în loc de 10%) din venitul impozabil.</p> <p>Obiecții și propuneri:</p>

³ Legea nr.35 din 03.03.2011

⁴ Art. 6, alin. 7, lit. c), Legea nr. 1163-XIII din 24.04.1997,

Micșorarea limitei pentru sponsorizări de la 10% la 2% din venitul impozabil este una drastică și nu este clar care sunt argumentele Ministerului Finanțelor în acest sens. Nici Nota informativă nu oferă o claritate, în condițiile că beneficiarii acestor donații sunt și autoritățile publice, instituțiile publice (spitalele, scolile, etc.), dar și casele de copii de tip familial. Argumentele din Nota informativă la proiect argumentează că în felul acesta se evită achitarea salariilor prin donații. Pentru acest argument trebuie să se evalueze impactul și să se dea cifre reale – câte evaziuni fiscale de acest fel s-au depistat și valoarea pierderilor la buget. Totodată, nu se ia în considerație impactul pozitiv al donațiilor în scopuri filantropice / de sponsorizare. De asemenea, nu este clar de ce a fost redusă limita anume la 2%. Până la majorarea limitei la 10% Codul Fiscal prevedea 7% și reducerea la 2% trebuie să fie argumentată economic și juridic. Menționăm că în România (de unde probabil s-au inspirat autorii proiectului), limita de 2% este stabilită pentru persoanele fizice și donațiile din salarii.

Menționăm că AmCham în perioada 2010-2014 a insistat asupra revizuirii art. 36, alin. (1), dat fiind faptul că prevederile fiscale menționate nu stimulează efectuarea donațiilor în scopuri filantropice și de sponsorizare, defavorizând intenția companiilor de a suporta cheltuieli în acest sens. Argumentarea AmCham a inclus următoarele aspecte:

- (i) **plafonul redus - doar până la 10%** din venitul impozabil reprezintă o limitare semnificativă, mai ales, având în vedere faptul că la efectuarea donațiilor nemonetare în valoarea bunurilor transmise către beneficiarii donației, se include și TVA aferent achiziției acestora;
- (ii) **stabilirea plafonului de 10% aplicabil venitului impozabil este absolut neavantajoasă pentru companiile care constată pierderi fiscale.** Datorită diferitelor reguli de evidență în scopuri contabile versus în scopuri fiscale, unele companii obțin pierderi fiscale, comparativ cu profiturile obținute în realitate și reflectate în rapoartele financiare. Însă, plafonul în mărime de 10% se aplică nu profitului contabil, ci venitul impozabil. Respectiv, efectuarea donațiilor în scopuri filantropice prin efectul deducerii nu este nici populară, nici funcțională;
- (iii) **costurile adiționale privind impozitul pe venit în mărime de 10%.** Limitarea deducerii descrise la *punctele (i) și (ii)* de mai sus generează costuri fiscale adiționale - costuri cu impozitul pe venit de 12%, datorită înregistrării de către aceste entități a pierderilor fiscale, chiar dacă aceste companii dispun de toate confirmările necesare pentru justificarea cheltuielilor de sponsorizare și filantropie;
povara administrativă, din cauza cerințelor privind documentele justificative. Potrivit art. 36, alin. (3) al CF, donațiile în scopuri filantropice sau de sponsorizare vor fi deduse **numai în cazul confirmării lor în modul stabilit de Guvern.** Hotărârea Guvernului nr. 489 din 4 mai 1998 („HG 489”), prevede o serie de documente care urmează să fie colectate de către companie în vederea confirmării donațiilor în scopuri filantropice și de sponsorizare, aceasta consumând timp și resurse administrative.

Una din propunerile AmCham a fost ca plafonul de deducere să nu fie stabilit în baza venitului impozabil (10% aplicabil venitului impozabil) ci în baza cifrei de afaceri (2% aplicabil cifrei de afaceri). Astfel, revizuirea tratamentului fiscal actual al donațiilor în scopuri filantropice sau de sponsorizare ar permite în mod eficient implementarea unor proiecte sociale în domeniile educației, sănătății etc., consolidând buna credință și formarea unui mediu sănătos în societate.

Din păcate propunerea AmCham nu doar că nu a fost susținută, ci și s-a recurs la înrăutățirea drastică a regimului existent. Considerăm că această modificare va determina reducerea substanțială a donațiilor în scopuri filantropice efectuate de către agenții economici către organizațiile non-profit (în favoarea autorităților publice și instituțiilor publice, organizațiilor necomerciale, precum și în favoarea caselor de copii de tip familial). Astfel, un număr mare de organizații de binefacere vor rămâne fără surse financiare și materiale considerabile pentru desfășurarea activităților caritabile și multe programe de ajutorare a păturilor social și economic vulnerabile nu vor putea fi realizate integral.

Modificarea propusă va duce la diminuarea implicației agenților economici în activitățile filantropice și de sponsorizare. Aceasta se va reflecta negativ în primul rând asupra ONG-urilor, precum și asupra instituțiilor sociale de stat ce beneficiau de un mare ajutor și suport din partea agenților economici. Activitatea filantropică și de sponsorizare se va reduce în primul rând din partea întreprinderilor mari, care manifestă implicații majore în domeniul social. Astfel statul fără evaluarea costurilor și beneficiilor, necesității adoptării normei date și analizei de impact al acesteia, explicit transmite semnale de neîncredere și prezumției vinovăției, descurajând activitatea filantropică a contribuabililor mari, cu investii străine, care au implementat activități de filantropie la nivel corporativ mondial.

	<p>Activitatea multor organizații se bazează în primul rând pe donațiile din partea agenților economici, iar limitarea acestui suport va duce la o înrăutățire a activității unor astfel de organizații. Drept consecință a inițiativei date, vidul financiar format va trebui să fie completat prin finanțare din partea statului, în marime de 100%. Astfel, măsura în cauză, în loc să ducă la obținerea de venituri adiționale la bugetul de stat, va provoca o reducere a implicației agenților economici în domeniul social și în cele din urmă la cheltuieli sporite din partea bugetului de stat pentru susținerea organizațiilor și instituțiilor care beneficiau de astfel de suport.</p> <p><u>Mai mult ca atât, o asemenea abordare intră în contradicție cu modificările, recente introduse la Codul fiscal, care prevad posibilitatea îndreptării unei parti a impozitului pe venit din partea persoanelor fizice (pina la 2%), pentru finanțarea organizațiilor necomerciale de utilitate publică, cultelor religioase, etc⁵. Adica pe de o parte statul sustine finantarea organiyatiilor necomerciale chiar din surse bugetare, pe de alta parte stabileste conmditii neavntajoase pentru ca finantarile respective sa fie efectuate de catre agentii economici.</u></p> <p><u>Ținind cont de gradul de săracie destul de înalt, dar și nivelul scăzut de implementare a unor proiecte sociale, nu considerăm oportună micșorarea plafonului dat.</u></p>
<p>Art. 36 Alte deduceri se completează cu alineatul (8)</p>	<p>Art 36 al Codului fiscal se completează cu alineatul (8) cu următorul cuprins: „(8) Patronilor li se permite să deducă plățile efectiv suportate aferente indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă cauzată de boli obișnuite sau de accidente nelegate de muncă, conform art.4 al Legii privind indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr.289-XV din 22.07.2004.”.</p> <p>Propuneri: Având în vedere prevederile actuale ale legislației fiscale, precum și poziția oficială a Ministerului Finanțelor și IFPS, cheltuielile suportate aferente indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă cauzată de boli obișnuite sau de accidente nelegate de muncă sunt cheltuieli necesare și ordinare și, respectiv, sunt permise pentru deducere în scopuri fiscale conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Codul fiscal.</p> <p>Introducerea acestor noi prevederi va crea confuzie privind tratamentul acestor cheltuieli în perioadele fiscale precedente.</p> <p>De asemenea, în scopul evitării dificultăților în interpretarea prevederilor Codului fiscal, considerăm necesară aducerea în concordanță noțiunilor utilizate în legislația fiscală cu noțiunile din Codul muncii. În mod special ne referim la noțiunea de „patron” care nu este utilizată în legislația muncii.</p>
<p>Propunere AmCham: Art. 36 Alte deduceri se completează cu alineatul (9)</p>	<p>Art. 36 al Codului fiscal se completează cu următorul cuprins: “<i>(9) Furnizorilor de publicitate socială li se permite deducerea cheltuielilor, în mărime de pînă la 10% din venitul impozabil, suportate pentru producerea și/sau difuzarea de publicitate socială, în conformitate cu Legea cu privire la publicitate. Producătorilor și difuzorilor de publicitate socială li se permite deducerea cheltuielilor, în mărime de pînă la 10% din venitul impozabil, suportate pentru producerea gratuită și, respectiv, plasarea / difuzarea gratuită a publicității sociale, în conformitate cu Legea cu privire la publicitate.</i>”.</p> <p>Argumentare: Cadrul de reglementare curent al activității de filantropie presupune în mod implicit existența unui beneficiar⁶ în favoare căruia se efectuează donația / sponsorizarea. Ulterior, pentru a se exercita dreptul la deducere, tranzacția urmează a fi recunoscută conform metodologiei de</p>

⁵ Legea nr.158 din 18.07.2014

⁶ Autoritățile publice și instituțiile publice specificate la art. 51, organizațiile necomerciale specificate la art.52 alin. (1) și la art. 53³, precum și în favoarea caselor de copii de tip familial.

	<p>confirmare a donațiilor și sponsorizărilor stipulată în HG nr. 489 din 04.05.1998.</p> <p>Dat fiind particularitățile de finanțare, producere și de difuzare gratuită a publicității sociale (în esență activitate de caritate a cărui beneficiar este societatea), formula legislativă actuală îngreunează procesul de deducere a cheltuielilor aferente producerii și ulterior difuzării publicității sociale. Acest fapt constituie un impediment în multiplicarea implicării sectorului privat în proiecte ce țin de crearea de campanii de sensibilizare a opiniei publice cu privire la diverse cauze sociale prin producerea și difuzarea de publicitate socială.</p>
<p>Art. 44 Metodele de evidență și aplicarea lor</p> <p>Alin. (3) Lit. c)</p>	<p>Dincolo de prevederile proiectului de lege, propunem completarea art.44 pct 3) din Codul fiscal cu litera c) în următoarea redacție:</p> <p>„Articolul 44. Metodele de evidență și aplicarea lor (3) Prin contabilitatea de angajamente se înțelege metoda conform căreia:</p> <p>a) venitul este raportat la anul fiscal în care a fost câștigat;</p> <p>b) deducerea se permite în anul fiscal în care au fost calculate sau au fost suportate cheltuielile ori au fost efectuate alte plăți, cu condiția că aceste cheltuieli și plăți nu trebuie raportate la un alt an fiscal în scopul reflectării corecte a venitului.</p> <p>c) <u>veniturile și cheltuielile din lipsurile și plusurile de active și datorii constatate la inventariere, sumele amenzilor, penalităților și despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat, pierderile aferente producției rebutate care a fost fabricată în anii precedenți, sumele creanțelor compromise și datoriilor expirate decontate, abaterile costului efectiv al activelor de la cel normativ, primele calculate spre plată în perioada de gestiune curentă conform rezultatelor activității entității în anii precedenți, pierderile aferente returnării activelor livrate în anii precedenți, sumele reducerilor de preț, disconturilor și rabaturilor acordate/primate în perioada de gestiune pentru livrările/achizițiile efectuate în anii precedenți, se raportează și se deduc respectiv în scopuri fiscale în anul fiscal în care acestea au fost constatate, calculate și/sau acordate.</u>”</p> <p>Sau eventual să fie făcută referința la noțiunea utilizată de legislația contabilă.</p> <p>Argumentare: Rugăm completarea acestui articol întru racordarea prevederilor Codului fiscal la prevederile SNC „Politici contabile, modificări ale estimărilor contabile, erori și evenimente ulterioare” în aplicare din 01.01.2014.</p> <p>Unele companii se confruntă cu situația că, prevederea actuală din Codul Fiscal nu stabilește concret perioada fiscală de raportare pentru discount-uri acordate/primate în perioada de gestiune pentru livrările/achizițiile efectuate în anii precedenți, iar conform explicațiilor Ministerului Finanțelor, <u>în scopuri fiscale acestea urmează a fi raportate la anul fiscal în care au fost efectuate livrările și sau achizițiile dar nu la momentul acordării acestora.</u></p> <p>Acest fapt va conduce la discordanțe între Raportarea veniturilor și cheltuielilor în scopuri fiscale cu Raportarea veniturilor și cheltuielilor în evidența financiară. La fel se va impune și prezentarea Declarațiilor cu privire la impozitul pe venit repetate pentru anii fiscali precedenți, ceea ce ar putea atrage sancțiuni pentru aprecierea incorectă a impozitului pe venit ale anilor precedenți și neplata impozitului pe venit în rate.</p>
<p>Art. 79³ Prevederi speciale privind tratatele internaționale</p> <p>Alin. (2)</p>	<p>Dincolo de prevederile proiectului de lege, propunem ajustarea art. 79³ alin. (2) al Codului fiscal. Alin. (2) al art. 79² prevede că certificatul de rezidență se prezintă în original pentru fiecare perioadă fiscală în care se achită venitul.</p> <p>Rugăm specificarea în alin. (2) că certificatul poate fi prezentat în original nu doar pe suport de hârtie, dar și în formă electronică. Motivul - majoritatea oficiilor fiscale (din UE) lucrează cu companiile pe cale electronică, prezentând certificate electronice, care pot fi accesate pe site-ul Oficiului Fiscal sau Ministerului Finanțelor al țării respective în orice moment necesar pentru a fi consultat, vizualizat. Acest fapt micșorează costurile de “transport”, expediere prin intermediul companiei de curier.</p>

<p>Art. 88 Reținerea impozitului din salariu</p> <p>Alin. (6)</p>	<p>La pct. 27 recomandăm să fie făcută referința la art. 88 al Codului fiscal.</p>
<p>Art. 92 Achitarea impozitelor reținute la sursa de plată și prezentarea către organele fiscale și contribuabili a documentelor privind plățile și/sau impozitele reținute</p> <p>Alin (3)</p>	<p>La art. 92 alin. (3), textul „art.88–90 și 91” se înlocuiește cu textul „art.88–91”.</p> <p>Obiecții și recomandări: La prima vedere pare că este o propunere doar de redactare, însă de fapt se introduce un concept nou.</p> <p>Propunem excluderea pct. 30, deoarece în conformitate cu prevederile art. 90¹ alin. (4) beneficiarii nu sunt obligați să declare aceste venituri, iar corectitudinea reținerii și achitării impozitului la sursă poate fi verificată în cadrul controlului fiscal la plătitor. De asemenea, obligațiunea de a declara veniturile impozitate în conformitate cu prevederile art.90¹ din Codul fiscal va conduce la obligațiunea plătitorului de venit de a prezenta informația beneficiarului acestor plăți pînă la 1 martie al anului fiscal imediat următor celui în care au fost efectuate plățile în conformitate cu prevederile art. 92, alin. (4) din Codul fiscal. După cum este menționat mai sus, beneficiarul nu va utiliza această informație pentru determinarea venitului impozabil, iar pentru plătitor volumul de lucru se va majora semnificativ. Ca urmare, de către plătitor vor fi suportate și costuri suplimentare. De exemplu, o societate pe acțiuni cu număr mare de acționari (de exemplu, o bancă comercială cu mii de acționari) în rezultatul achitării dividendelor va fi obligată să declare și să prezinte informația cu privire la dividendele achitate și impozitul reținut pentru toți acționarii, ceea ce constituie un volum major de lucru.</p> <p>Drept alternativă, ar fi bine ca plătitorul (în cazul plăților cu reținere finală) să fie scutit de obligația de a prezenta informația beneficiarului acestor plăți pînă la 1 martie al anului fiscal imediat următor celui în care au fost efectuate plățile în conformitate cu prevederile art. 92, alin. (4) din Codul fiscal.</p> <p>De asemenea, în acest context propunem modificarea art. 92, alin. (4) din Codul fiscal în vederea excluderii obligațiunii prezentării informației persoanelor nerezidente, deoarece pentru confirmarea impozitului pe venit persoanele nerezidente utilizează Certificatul privind atestarea impozitului pe venit achitat în Republica Moldova (Forma 3-DTA-13), care se eliberează de către Inspectoratul Fiscal de Stat în conformitate cu Hotărîrea Guvernului nr.101 din 05.02.2013, dar nu informația prezentată de către agentul economic.</p>
<p>Propunere AmCham:</p> <p>Art. 90¹ Reținerea finală a impozitului din unele tipuri de venit</p>	<p>În afară de prevederile proiectului, în art 90¹ propunem să fie introdus un alineat nou, care va stabili o regulă de impozitare a „zilierilor”. Rata rezonabilă de reținere a impozitului pe venit al “zilierilor” ar fi de 10%.</p> <p>Fiind aplicată o singură rată de impozitare, beneficiarul nu va trebui să porceadă la calcule complicate ale impozitului, nu va trebui să elibereze certificate privind veniturile reținute, iar zilierul nu va trebui să depună o declarație pînă la 31 martie.</p>
<p>TITLU III (Taxa pe valoare adăugată)</p>	
<p>Art. 93 Noțiuni generale pct. 3</p> <p>Împrumutul bunurilor fungibile se include în noțiunea de „livrare de</p>	<p>Prin modificarea propusă de pct. 31, împrumutul bunurilor fungibile se include în noțiunea de „livrare de mărfuri”.</p> <p>Obiecții și recomandări: Recomandăm să fie analizat în detaliu impactul fiscal din perspectiva TVA atât pentru împrumutător, cât și pentru împrumutat, având în</p>

<p>mărfuri”</p>	<p>vedere normele specifice prevăzute de Codul Civil, precum și în vederea asigurării funcționalității acestei norme.</p> <p>Potrivit autorului, modificarea propusă vizează racordarea Codului fiscal la prevederile Codului Civil (art. 867 alin. (1)) și anume eliminarea tratărilor duale privind impozitarea cu TVA a mărfurilor transmise cu titlu de împrumut. Codul Civil definește bunurile fungibile drept bunuri care pot fi înlocuite cu altele în executarea unei obligații, fără a afecta valabilitatea plății.</p> <p>Având în vedere următoarele aspecte:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) <u>contractul de împrumut presupune restituirea bunului fungibil,</u> (ii) lipsa normelor clare în cazul restituirii acestor bunuri de către împrumutat (în ambele situații: împrumutatul este sau nu subiect impozabil cu TVA), precum și (iii) lipsa unui mecanism clar privind trecerea în cont a TVA aferent unor astfel de livrări, <p><u>recomandăm să fie analizat în detaliu impactul fiscal din perspectiva TVA atât pentru împrumutător, cât și împrumutat în vederea asigurării funcționalității acestei norme.</u></p>
<p>Art. 94 Subiecții impozabili alin. (1), litera d) alin. (2)</p> <p>Art. 95 Obiectele impozabile alin. (1), litera d)</p> <p>Art. 97 Valoarea impozabilă a livrării impozabile Alin. (6)</p> <p>Art. 101 Modul de calculare și achitare a T.V.A se completează cu alineatele (4¹) și (4²)</p> <p>Art. 102 Trecerea în cont a T.V.A. pe valorile materiale, serviciile procurate alin. (1¹) alin. (6), lit d)</p> <p>Art. 108 Termenele obligației fiscale alin. (8)</p> <p>Art. 117¹ Cazuri speciale de eliberare a facturilor fiscale Se completează cu aliniat nou</p>	<p>Implementarea conceptului de mecanism de taxare inversă pentru livrările efectuate pe teritoriul Republicii Moldova, <u>a proprietății gajate, proprietății ipotecate, proprietății sechestrate și a proprietății întreprinderilor declarate în proces de insolvență</u>, este o idee revoluționară ce necesită o abordare precaută atât la etapa de elaborare a mecanismului, cât și la etapa de implementare a prevederilor legale și de aplicabilitate a acestora în practică. Este indispensabilă însoțirea amendamentelor ce vizează implementarea mecanismului respectiv de actul de analiza impactului de reglementare, or conform art.3 alin.(3/1) Cod fiscal, <i>la elaborarea proiectelor de acte legislative și normative din domeniul fiscal, care reglementează activitatea de întreprinzător, Guvernul întocmește actul de analiză a impactului de reglementare..</i> De rând cu beneficiul potențial al încasării veniturilor în buget la capitolul TVA, se anticipează o serie de costuri semnificative exprimate prin pierderi economice și fiscale rezultate din tergiversarea procesului de valorificare a gajului, majorarea provizioanelor, imobilizarea unor resurse financiare adiționale ce ar putut fi injectate în finanțarea sectorului real al economiei. Doar ca urmare a studierii AIR-ului s-ar putea reliefa raportul cost-beneficiu, adică impactul net al reglementărilor propuse, cât și eficiența lor.</p> <p>Suplimentar, constatăm că Nota informativă care însoțește proiectul de lege, nu corespunde rigorilor stabilite de legea aplicabilă⁷, atunci când argumentează necesitatea introducerii taxării inverse doar prin necesitatea ”implementării practicii internaționale, prin ajustarea acesteia la condițiile naționale”. Or, practica internațională prin definiție este eterogenă, iar în Republica Moldova regula taxării inverse contravine principiilor neutralității impunerii și echității fiscale⁸.</p> <p>În acest context, considerăm prematură introducerea unei asemenea inovațiuni în sistemul fiscal autohton aplicabilă unui spectru extins de operațiuni prevăzute de amendamentele propuse. Totuși, credem că testarea mecanismului taxării inverse ar putea fi realizată în cadrul unui proiect-pilot, aplicabil doar livrărilor <u>proprietății sechestrate dar negajate și a proprietății întreprinderilor declarate în proces de insolvență</u>. Astfel s-ar depista imperfecțiunile legislative, riscurile de neconformare, cât și s-ar definitiva conceptul.</p> <p>De rând cu remarcile expuse mai sus, dorim să vă prezentăm o serie de sugestii privind îmbunătățirea mecanismului dat:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Se sugerează aplicarea mecanismului taxării inverse doar pentru livrările efectuate pe teritoriul Republicii Moldova (1) a proprietății sechestrate dar negajate și (2) a proprietății întreprinderilor declarate în proces de insolvență. 2. În literatura de specialitate mecanismul taxării inverse este utilizat cu sintagma „procedură simplificată de colectare T.V.A.”. De regulă, în condițiile aplicabilității mecanismului taxării inverse (ambii participanți înregistrați ca contribuabili ai T.V.A.) cumpărătorul

⁷ Art. 20, Legea nr.780 din 27.12.2001

⁸ Art. 6, alin. (8), Legea nr. 1163-XIII din 24.04.97

	<p>înregistrează suma T.V.A., atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă, drept urmare eliminându-se decontările între participanți și buget. Formula propusă de autorul proiectului de lege, de a obliga cumpărătorul de a achita separat valoarea livrării și T.V.A. aferent, este una ce îl va descuraja de a procura acest gen de bunuri.</p> <p>3. Eventual, în cazul aplicării mecanismului dat în condițiile comercializării proprietății gajate, nu este clar procedeul de soluționare a litigiului privind obligația de plată a T.V.A. în cazul în care achizitorul consideră cu bună-credință că nu există gaj (ex.: comercializarea roadei gajate) și nu sânt circumstanțele în a căror virtute ar fi trebuit să știe despre existența gajului. Drept urmare, considerăm că stipularea în cadrul facturii fiscale eliberate de furnizor însoțită de mențiunea „taxare inversă” pentru procurarea proprietății vizate, ar soluționa o serie de probleme tehnice nu doar la acest capitol.</p> <p>4. Totodată, vă înaintăm spre analiză o serie de recomandări de ordin redacțional menite de a elimina abordările interpretabile:</p> <ol style="list-style-type: none"> Pentru evitarea interpretărilor eronate, considerăm oportună concretizarea expresă a circumstanțelor declanșării mecanismului taxării inverse prin concretizarea expresă a statutului persoanelor juridice și fizice. Cu scopul eliminării incertitudinii privind aplicabilitatea criteriilor de ajustare a valorii impozabile a acestei proprietăți, în condițiile generale existente prevăzute de art. 97, CF, considerăm necesară menționarea expresă a acestui fapt în propunerea de amendament respectivă. Concretizarea datei exacte de emiteră a facturii fiscale. Salutăm specificarea expresă a situației în care proprietatea respectivă este livrată de către persoana înregistrată în calitate de contribuabil TVA în beneficiul unei persoane neînregistrate în calitate de contribuabil TVA (cetățeni, nerezidenți, instituții publice etc.) prin introducerea alin. (4³) în cadrul art. 101, CF, consemnațiune agreată în cadrul întrevederelor cu reprezentanții Ministerului de Finanțe.
<p>Art. 95 Obiectele impozabile alin. (2)</p>	<p>Propunem completarea art. 95, alin. (2), cu litera e) în următoarea redacție: <i>„e) producerea și/sau difuzarea cu titlu gratuit a publicității sociale, în conformitate cu Legea cu privire la publicitate.”.</i></p> <p>A se vedea argumentele de la art. 36 alin. (9)</p>
<p>Se extinde dreptul de restituire a TVA pentru agenții economici, plătitori ai TVA, care începând cu 1 ianuarie 2015 efectuează investiții capitale în clădiri cu destinație de producere</p> <p>Articolul. 101¹ Restituirea T.V.A. la investiții (cheltuieli) capitale Se completează cu alin. (1¹)</p>	<p>Salutăm această inițiativă. Perfecționarea legislației fiscale în acest domeniu va avea un impact favorabil asupra investițiilor noi în economia națională, în mod special investiții capitale care poartă și cele mai mari sume de TVA.</p> <p>Totodată, recomandăm să fie definită exact sfera de aplicare a acestui drept prin concretizarea obiectelor pentru care se aplică aceste norme.</p> <p>În vederea evitării unor interpretări diferite, abuzuri în cadrul controalelor fiscale, recomandăm să fie revizuită redacția propusă prin:</p> <ol style="list-style-type: none"> concretizarea obiectelor care cad sub incidență cu trimitere la actele normative existente, precum și inclusiunea expresă a aplicabilității acestui articol pentru alte active cu destinație de producție (ex. depozite).
<p>Art. 102 Trecerea în cont a T.V.A. pe valorile materiale, serviciile procurate</p>	<p>Art. 102, alin. (11) este completat cu următorul cuprins: <i>„(11) Suma T.V.A., achitată sau care urmează a fi achitată, pentru întreținerea, funcționarea și reparația autoturismelor folosite de către persoanele cu funcții de conducere ale contribuabilului, se trece în cont doar pentru un singur autoturism per agent economic. Suma T.V.A., achitată sau care urmează a fi achitată, pentru întreținerea, funcționarea și reparația mai mult de un singur autoturism folosit de către persoanele cu funcții de conducere ale contribuabilului nu se trece în cont și se raportează la consumuri sau la cheltuieli.”.</i></p>

	<p><u>(!!) Considerăm aceste modificări ca fiind total nargumentate. La acest capitol sunt actuale TOATE obiecțiile de mai sus valabile pentru art. 24, alin. (5) al Codului fiscal.</u></p>
<p>Art. 102 Trecerea în cont a T.V.A. pe valorile materiale, serviciile procurate</p>	<p>Recomandăm introducerea unui alineat care să clarifice dreptul de deducere a TVA aferent procurărilor efectuate pentru livrările care sunt în afara scopului de TVA.</p> <p>În prezent Codul fiscal nu include norme care să descrie dreptul de trecere în cont a TVA aferent procurărilor efectuate de către subiecții plătitori de TVA pentru efectuarea anumitor livrări, și anume:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ livrările menționate la art. 95 alin. (2) al Codului fiscal; ▪ livrările de servicii care potrivit unor acte internaționale nu se impozitează cu TVA (ex. servicii de telecomunicații internaționale); ▪ livrarea pe teritoriul Republicii Moldova a proprietății gajate, proprietății ipotecate, proprietății sechestrate și a proprietății întreprinderilor declarate în proces de insolvență. <p>Recomandăm introducerea unui alineat care să clarifice dreptul de deducere a TVA aferent procurărilor efectuate pentru livrările menționate anterior.</p>
<p>Se exclud redevențele aferente importului de mărfuri din categoriile livrărilor scutite de TVA</p> <p>Art. 103 Scutirea de T.V.A.</p> <p>Amendarea pct. 7</p>	<p><u>Considerăm necesar Analiza Impactului de reglementare, argumentele autorului fiind insuficiente care propune de a impozita cu TVA redevențele aferente importului marfurilor, în timp ce alte tipuri de redevențe rămân a fi scutite de TVA. O asemenea abordare este discriminatorie/disproporțională între agenții economici importatori și cei care acordă servicii. În condițiile, în care rezultatele analizei efectuate vor dovedi oportunitatea aplicării unei astfel de abordări, atunci recomandăm includerea unor prevederi aferente modului de impozitare cu TVA a redevențelor aferente mărfurilor care nu au fost incluse în valoarea în vamă și nu au fost taxate cu TVA de autoritățile vamale</u></p> <p>Potrivit autorului, modificarea are drept scop separarea serviciilor aferente activelor nemateriale care sunt scutite de TVA și administrate de organul fiscal de cele aferente importului de mărfuri, care urmează a fi impozitate cu TVA la importul mărfurilor ce includ în valoarea lor și valoarea redevențelor (royalty).</p> <p>Totuși, având în vedere criteriile aplicabile de apreciere a valorii în vamă a bunurilor importate, recomandăm să fie incluse prevederi exprese în cazul în care, pentru anumite cazuri specifice, redevențele nu sunt incluse în valoarea în vamă a bunurilor importate.</p> <p>De asemenea, recomandăm modificarea Codului Vamal în vederea stabilirii procedurii de includere a redevențelor în valoarea în vamă în cazul în care în momentul importului valoarea redevențelor nu poate fi stabilită (deoarece depinde de volumul vânzărilor și alți factori viitori). La momentul asemenea procedură nu există, spre deosebire de practica UE sau chiar a Ucrainei. Prin urmare, orice corectare post-factum a declarațiilor vamale depuse în vederea achitării drepturilor de import din redevențe poate fi subiectul unor sancțiuni pentru completarea incorectă a declarațiilor vamale. În asemenea caz legislația vamală ar fi trebuit să permită o înțelegere între organul vamal și agentul economic, care să presupună întocmirea periodică a deciziilor de regularizare și respectiv calcularea drepturilor de import pentru redevențele pentru o perioadă anume (spre exemplu un an) și respectiv ajustarea tuturor declarațiilor vamale depuse anterior, fără risc de sancționare.</p>
<p><u>Propunere AmCham:</u></p> <p>Art. 103 Scutirea de T.V.A.</p> <p>alin. (93)</p>	<p>Propunem modificarea și completarea articolului 103 alin.(93) după cum urmează:</p> <p>„(93) T.V.A. nu se aplică mărfurilor importate de către persoane juridice în scopuri necomerciale cu o valoare neglijabilă expediate direct din țara de export unui destinatar din Republica Moldova. În sensul prezentului alineat, „mărfuri cu o valoare neglijabilă” constituie mărfurile a căror valoare intrinsecă (valoarea reală care nu include cheltuieli legate de transportare și asigurare, cu condiția că acestea să fie distincte) nu depășește 22 EUR în total pentru o livrare. Scutirea de T.V.A. nu se aplică produselor alcoolice, parfumurilor și apelor de toaletă; tutunului sau produselor pe bază de tutun.”</p>

	<p>Totodată propunem completarea articolului 103 cu un punct nou, după cum urmează: „(96) TVA nu se aplică mostrelor cu o valoare neglijabilă importate pe teritoriul Republicii Moldova. Pentru a beneficia de scutire, mostrele urmează să fi devenit de nefolosit prin rupere, perforare sau marcarea clară și permanentă sau prin alte procedee, cu condiția ca această operațiune să nu le distrugă caracterul de mostre”</p>
<p>Art. 105 Livrările de mărfuri, servicii se completează cu alin. (5)</p>	<p>Articolul 105 se completează cu alineatul (5) cu următorul cuprins: „(5) Livrarea serviciilor legate de importul de mărfuri se consideră parte a importului de mărfuri.”.</p> <p>Comentarii: Credem că acest alineat poate naște mai multe interpretări în procesul administrării fiscale și vamale. Scopul modificării este de a anula scutirea de TVA a serviciilor legate de operațiunile de acordare de licențe și eliberare de brevete aferente importului de mărfuri. În acest sens solicităm reformularea alin. (5) în conformitate cu scopul modificării ce se intenționează a fi introdusă.</p>
<p>Art. 108 Termenele obligației fiscal Alin (3) se modifică</p>	<p>Art. 108, alin. (3) va avea următorul cuprins: „(3) În cazul livrării de bunuri imobiliare, data livrării se consideră data înregistrării contractului de vânzare-cumpărare la notar.”;</p> <p>Propuneri: Propunem să fie coordonată această redacție cu prevederile art.93 pct.3) al Codului fiscal, art. 321 alin.(2) Cod Civil, art.40⁶ alin.(4) al Legii cadastrului bunurilor imobile, care prevad că livrarea de mărfuri reprezintă “transmiterea dreptului de proprietate asupra mărfii”, iar Codul Civil și Legea cadastrului bunurilor imobile prevad când are loc transmiterea dreptului de proprietate.</p>
<p>TITLU IV (Accizele)</p>	
<p>Anexa nr.1 la titlul IV al CF Majorarea accizelor la produsele petroliere</p>	<p>Considerăm nejustificată majorarea accizelor la produsele petroliere!</p> <p>Propunem ca majorarea accizelor să se refere doar la produsele de lux, și nu la produsele de bază (cum ar fi produsele petroliere). Moldova este aproape în totalitate dependentă de importul produselor petroliere și orice majorare esențială a accizelor la produsele petroliere duce inevitabil la inflație și la scumpirile în lanț.</p> <p><u>Menționăm că în anii precedenți au avut loc creșteri substanțiale a accizelor la produsele petroliere. Credem că majorarea semnificativă în fiecare an a acestor accize nu este nicidecum argumentată. De asemenea, precizăm că împreună cu devalorizarea esențială a valutei naționale, majorarea accizelor cu 9,3% la produsele petroliere va duce la majorări semnificative a prețurilor, care vor face economia națională și mai puțin competitivă pe plan regional.</u></p> <p>De asemenea, nu este clară rațiunea autorilor de a majora accizele cu 9,3%, în condițiile în care celelalte ajustări se efectuează la rata prognozată a inflației în mărime de 4,3%.</p>
<p>Anexa nr.1 la titlul IV al CF Acciz la păcură</p>	<p>Aplicarea accizelor la importurile de păcură (Anexa nr. 1 la Titlul IV al Codului fiscal)</p> <p>Potrivit propunerilor de modificare a Codului fiscal, cota accizului pentru păcură (codul tarifar – 271019610; 271019630; 271019650 și 271019690) se va majora și va constitui 1,590 lei/tonă (aprox. 84 EUR/tonă) de la 1 ianuarie 2015.</p>

Înțelegem că Ministerul Finanțelor argumentează impunerea accizelor asupra importurilor de păcură prin alinarea la prevederile directivelor europene, în special al Directivei 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității, precum și de lipsa laboratoarelor la frontiera de stat care să diferențieze produsul importat (motorină vs păcură).

Suntem categoric împotriva aplicării accizului asupra importurilor de păcură pentru companiile industriale, datorită argumentelor expuse mai jos:

- Companiile industriale care nu au acces la rețelele de gazificare ale întreprinderilor fiice ale MoldovaGaz, păcura și cărbunele sunt resursele energetice care pot fi utilizate ca o alternativă. În consecință, aplicarea accizului la importurile de păcură majorează costurile companiilor producătoare din Republica Moldova și diminuează competitivitatea acestora pe plan internațional.
- Scopul directivei 2003/96/CE din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității este să taxeze consumatorii care utilizează ineficient produsele energetice și să aplice scutiri parțiale sau totale pentru consumatorii industriali (art. 15 și 17 al Directivei) care utilizează produsele energetice pentru producerea energiei termice sau electrice.
- Directiva stabilește nu doar impozitarea indirectă a păcurii, dar și a gazelor naturale, cărbunelui, cocsului, electricității și combustibilului gazos (așa cum este menționat în Tabelul C din Anexa nr. 1 la Directiva 2003/96/CE). Totuși, s-a decis aplicarea accizului doar pentru importurile de păcură, dar nu și pentru alte produse energetice (gaz natural, cărbune), astfel cum prevede Directiva 2003/96/CE.
- Potrivit informațiilor prezentate în Tabelul C din Anexa nr. 1 la Directiva 2003/96/CE, rata minimă de impozitare aplicabilă pentru păcura grea este de 15 EUR/1,000 litri (ceea ce constituie aproximativ **15,2 EUR/tonă de păcură**). Țările din regiune, precum România, au decis aplicarea în legislația lor fiscală a acestui plafon minim. În același timp, Ucraina – celălalt stat vecin al Republicii Moldova, nu aplică în prezent acciz la livrările de păcură.

Iar Republica Moldova (stat care nu dispune de resurse energetice proprii) aplică în prezent un acciz de aprox. 77 EUR (!) la fiecare tonă de păcură importată. Aplicarea în continuare a unei cote neproportionale comparativ cu statele vecine duce la diminuarea semnificativă a competitivității a producătorilor din Republica Moldova comparativ cu concurenții săi din România sau Ucraina, state în care există producție de păcură care se comercializează la prețuri inferioare celor din Moldova.

Impozitarea în continuare a păcurei importate cu acciz poate duce la închiderea unor fabrici din Republica Moldova și lipsirea oamenilor de locuri de muncă.

- Potrivit prevederilor Directivei 2003/96/CE, Consiliul UE trebuie să examineze periodic scutirile, reducerile și ratele minime de impozitare, ținând cont de competitivitatea întreprinderilor din Comunitate în contextul internațional. De asemenea, ar trebui să se acorde statelor membre flexibilitatea necesară pentru a defini și a implementa politici adaptate contextelor lor naționale.

Anumite scutiri sau reduceri în nivelul de impozitare se pot dovedi necesare, în special având în vedere riscurile pierderii competitivității la nivel internațional sau considerațiile de ordin social sau ecologic.

În contextul celor expuse mai sus, considerăm că în cazul **companiilor industriale care utilizează produsele energetice pentru generarea energiei termice și electrice (care ulterior sunt utilizate în procesul de producție)** se poate aplica următorul tratament fiscal:

- **anularea accizului** pentru importurile de păcură pe teritoriul Republicii Moldova - Directiva 2003/96/CE (care în prezent nu este una obligatorie pentru Moldova) permite aplicarea unei astfel de scutiri;
- sau
- **aplicarea accizului la importul de păcură cu posibilitatea ulterioară de restituire a accizului.** Astfel, se va asigura faptul că

	<p>numai companiile producătoare vor putea beneficia de această facilitate.</p>
<p>Anexa nr.1 la titlul IV: la poziția tarifară 240220 la liniuța unu coloana 4, textul „,75 lei + 24%” se înlocuiește cu textul „,80 lei + 32%”;</p>	<p>Documentul Obiectivelor de politica fiscală și vamală pentru anul 2015 prevede creșterea cotei ad-valorem a accizei la țigaretile cu filtru de la 24% la 32% și o creștere a cotei specifice de la 75 lei la doar 80 lei.</p> <p>Această creștere vine în contextul în care în anul 2013 structura accizei a fost revizuită prin Legea Nr. 172 din 12.07.2013 și s-a revenit la o abordare sustenabilă pe termen lung, presupunând majorarea accizei bazată pe componenta specifică a acesteia.</p> <p>Continuitatea acestei abordări a fost asigurată și în anul 2014 prin Lega Nr. 324 din 23.12.2013, care prevede creșterea componentei specifice la țigaretile cu filtru de la 45 lei la 75 lei și menținerea componentei ad-valorem la același nivel – 24% (structură reconfirmată și prin Legea Nr. 47 din 27.03.2014).</p> <p>În acest fel au fost eliminate efectele adverse ale creșterii semnificative a componentei ad-valorem și anume:</p> <ul style="list-style-type: none"> • migrarea consumatorilor către produse din tutun comercializate la prețuri mai reduse și • influența politicii de preț a producătorilor față de veniturile la bugetul de stat <p>Concomitent, a fost redus riscul de augmentare a comerțului ilicit, sub forma de contrabandă și contrafacere, care afectează începând cu anul 2011 piața Republicii Moldova, periclitând piața legală de țigaretete. Este de menționat și faptul că majorarea accizei bazată pe componenta specifică este susținută și de politica fiscală a statelor-membre ale Uniunii Europene (UE) și este recomandată atât de Fondul Monetar Internațional, cât și de Organizația Mondială a Sănătății.</p> <p>Începând cu 1 ianuarie 2014, nivelul minim al accizei în statele-membre UE constituie 90 Euro pentru o mie de țigaretete. În prezent acciza minimă pentru o mie de țigaretete, care este plătită de cele mai ieftine țigaretete cu filtru din Republica Moldova este de cca. 8 Euro. Astfel, în conformitate cu angajamentele asumate față de UE în contextul Acordului de Asociere, Republica Moldova urmează să atingă nivelul minim de 90 Euro până în anul 2025.</p> <p>Având în vedere că obiectivele anunțate ale creșterii accizei sunt de majorare a veniturilor bugetare și de aliniere a sistemul fiscal național la normele Uniunii Europene, dorim să subliniem că orice majorare a componentei ad-valorem nu este sustenabilă pe termen lung.</p> <p>Aceasta nu asigură atingerea nivelului de 90 Euro în termenul stabilit, creând discrepanțe majore între segmentele pieții și generând migrarea consumatorilor către segmentele ieftine de preț și totodată riscul augmentării comerțului ilicit. De notat este și faptul că în prezent în Republica Moldova, diferența de preț dintre cele mai ieftine țigaretete și cele mai scumpe reprezintă 1400%.</p> <p>În scopul protejării stabilității pieții din Republica Moldova, a asigurării previzibilității veniturilor bugetare și a evitării efectelor adverse, care s-au manifestat în 2011-2013, se impune necesitatea revizuirii cotelor accizei propuse pentru anul 2015. Astfel, o politică fiscală bazată doar pe majorarea componentei specifice a accizei ar garanta previzibilitatea încasărilor bugetare, ar reduce dependența acestora de politica de preț a producătorilor și ar fi în concordanță cu practica europeană.</p> <p>Se propune includerea în documentul de Obiective fiscale și vamale pentru anul 2015 (dar și în documentul de Cadru bugetar pe termen mediu 2015-2017) a creșterii bazată pe componenta specifică din structura accizei.</p> <p>În acest context, este oportună formarea unui grup de lucru condus de către Ministerul Finanțelor, care să discute evoluția pe termen mediu și lung a structurii accizei la țigaretile cu filtru, dar și la cele fără filtru și care să stabilească un calendar de creștere graduală a accizei la țigaretete, în concordanță cu angajamentele asumate de Republica Moldova prin Acordului de Asociere cu Uniunea Europeană.</p> <p>Pledăm pentru majorarea graduală a cotei accizei, bazată pe o structură echilibrată, rezonabilă și durabilă, care să asigure realizarea</p>

	<p>obiectivelor fiscale ale Guvernului, în ceea ce privește veniturile bugetare prin dezvoltarea unui calendar de creștere graduală a accizei pe termen lung, până în anul 2025. Aceasta ar permite asigurarea previzibilității și consistenței politicii fiscale a statului, fără a distorsiona piața articolelor din tutun și fără a stimula dezvoltarea fenomenului de trafic ilicit cu țigarete.</p> <p>În același context, este oportun ca orice viitoare majorare a ratelor accizei să fie efectuată în spiritul principiilor unei bune reglementări, promovate de Organizația pentru Cooperare Economică și Dezvoltare, fiind asigurată previzibilitatea, transparența, proporționalitatea și consistența.</p>
<p>Propunere AmCham:</p> <p>Art. 124 Înlesniri la plata accizelor alin. (111)</p>	<p>Propunem completarea art. 124 alin. (111), după cum urmează:</p> <p>„(111) Accizele nu se aplică mărfurilor importate de către persoane juridice în scopuri necomerciale cu o valoare neglijabilă expediate direct din țara de export unui destinatar din Republica Moldova. În sensul prezentului alineat, „mărfuri cu o valoare neglijabilă” constituie mărfurile a căror valoare intrinsecă (valoarea reală care nu include cheltuieli legate de transportare și asigurare, cu condiția că acestea să fie distincte) nu depășește 22 EUR în total pentru o livrare. Scutirea de acciză nu se aplică produselor alcoolice, parfumurilor și apelor de toaletă; tutunului sau produselor pe bază de tutun.”</p> <p>Argumentare:</p> <p>Modificările și completările respective se propun în scopul facilitării importului bunurilor importate în scopul promovării comerțului (mostre și livrări cu valori ne semnificative). Luând în considerare că livrările cu astfel de mărfuri în majoritatea cazurilor sunt efectuate prin intermediul trimiterilor poștale internaționale, unde deseori suma transportului depășește semnificativ valoarea propriu zis a bunului și mai generează și cheltuieli suplimentare pentru serviciile brokerului vamal, drepturile de import, uneori declarația de tranzit și taxa pentru poluarea mediului, acest fapt afectează rentabilitatea și utilitatea trimiterilor de acest gen, care ca efect final influențează negativ dezvoltarea comerțului exterior cît și interior.</p> <p>Totodată se racordează dispozițiile cadrului legal național la normele Uniunii Europene: Directiva 2009/132 din 19 octombrie 2009.</p>
<p>TITLU V (Administrarea fiscală)</p>	
<p>Art. 131 Organele cu atribuții de administrare fiscală alin. (1)</p>	<p>Propunem de a puncta posibilitatea parteneriatelor publice-private, inclusiv în domeniul colectării de taxe și impozite.</p> <p>Dincolo de prevederile proiectului de lege, propunem modificarea art. 131, alin. (1) al Codului fiscal după cum urmează: Textul ”și alte organe abilitate conform legislației” se substituie cu textul ”și alte entități în condițiile contractelor de parteneriat publice-private încheiate, conform legislației.”</p> <p>Deși există Legea nr. 179 din 10.07.2008 cu privire la parteneriatul public-privat, care este și ea o lege organică, avînd în vedere practică aplicării legislației fiscale și utilizarea principiului aplicării legii speciale (Codului fiscal) considerăm important reiterarea posibilității organului fiscal de a semna contracte de parteneriat public-privat inclusiv în domeniul colectării de taxe și impozite.</p>
<p>Art. 131 Organele cu atribuții de administrare fiscală alin. (5), lit. I) Reglementarea dreptului persoanei</p>	<p>Una din cele mai actuale probleme rămîne a fi reglementarea confuză în legislație a dreptului de a avea acces la informația despre datoriile/restanțele față de buget a unui agent economic și/sau persoana fizică.</p> <p>Este cunoscut faptul că unul din criteriile de bază de bonitate a unui partener este verificarea dacă acesta are sau nu restanțe față de buget. Actualmente conform art. 131 alin. (5) lit. I) doar ”mijloacelor de informare în masa” li se oferă la solicitare ”informația despre sumele de plăți achitate la bugetul public național și/sau încălcările fiscale dacă acest fapt nu este în detrimentul intereselor legale ale organelor de drept și</p>

<p>care dispune de un interes justificativ de a verifica dacă un potențial partener al său are sau nu restanțe curente la buget</p>	<p>judiciare”.</p> <p>Considerăm important ca acest drept să-l poată avea orice agent economic (cu atât mai mult că îl au mijloacele mass media și nu este clar de ce sunt discriminați alți agenți economici care au un alt gen de activitate) care are un interes justificativ (intenția semnării unui contract, intenția de a fonda o întreprindere și a începe o afacere în comun, intenția de a adresa persoana în judecată pentru urmărirea datoriei restante etc.), în sensul Legii privind protecția datelor cu caracter personal.</p> <p>Propuneri: Art. 131 alin. (5) lit. l) se completează după textul ”mijloacelor de informare în masa” cu textul ”sau altă persoană juridică sau fizică care dispune de un interes justificativ”.</p>
<p>Art. 134 Drepturile organului fiscal și ale funcționarului fiscal</p> <p>Alin. (1) lit. b) lit. e)</p>	<p>Art. 134, alin. (1) la lit. b) după cuvintele „<i>documente necesare</i>” se introduce textul „, <u>iar în cazul ținerii evidenței computerizate să acceseze sistemele electronice</u>”;</p> <p>Art. 134, alin. (1) litera e) se completează în final cu textul „, , și/sau să ridice de la contribuabil sistemele informaționale computerizate, mașinile de casă și control, în scopul verificării softurilor instalate în acesta, întocmind un proces-verbal similar modulului prevăzut la art. 145”.</p> <p>Obiecții și recomandări: Se propune excluderea pct. 55, deoarece accesarea sistemelor electronice ale contribuabililor nu poate fi admisă din motive de securitate și asigurare a integrității datelor.</p> <p><u>În continuare sunt valabile toate comentariile de mai sus referitoare la Art 5. punctul nou 43) „Sisteme informaționale computerizate”.</u></p>
<p>Art. 180 Modificarea termenului de stingere a obligației fiscale</p> <p>Alin. (3)</p>	<p>Art. 180 alin. (3) „<i>Amînarea sau eșalonarea stingerii obligației fiscale se acordă contribuabilului, cu calcularea majorării de întârziere în conformitate cu prevederile art.228, în cazul prejudicierii lui materiale în urma unei calamități naturale, catastrofe tehnogene sau altor circumstanțe excepționale și inevitabile.</i>”</p> <p>Obiecții și propuneri: <u>Cauzele invocate nu depind de voința contribuabilului. Acesta deja a suportat prejudicii materiale în urma unei calamități naturale, catastrofe tehnogene sau altor circumstanțe excepționale și inevitabile. Credem că în aceste cazuri ar fi mai corect să nu se calculeze majorarea de întârziere.</u></p>
<p>Art. 196 Regulile generale de executare silită a obligației fiscale</p> <p>Alin. (5)</p>	<p>61. „La articolul 196, alineatul (5) se completează în final cu textul „<i>Din momentul emiterii și aducerii la cunoștința contribuabilului a hotărîrii de executare silită a obligației fiscale, se interzice înstrăinarea de către contribuabil a bunurilor sub orice formă, inclusiv grevarea acestora, iar în cazul în care se admit asemenea cazuri, actele respective sunt nule de drept. Prevederile prezentului alineat nu se aplică bunurilor gajate pînă la emiterea hotărîrii de executare silită a obligației fiscale.</i>”.</p> <p><u>Se recomandă excluderea pct. 61 din proiect, propunerea fiind considerată drept una neconstituțională, injustă și abuzivă din următoarele considerente:</u></p> <p>1. Propunerea de amendament indică clar asupra unei neconcordanțe între aceasta și prevederile constituționale, și anume cu art. 46, Constituția Republicii Moldova. În acest sens merită a fi menționată Hotărîrea Curții Constituționale nr. 21 din 20.10.2011 privind interpretarea articolului 46 alin. (3) din Constituție, ce constată că prezumția caracterului licit al dobândirii averii, prevăzută de alineatul</p>

	<p>(3) al articolului 46 din Constituție, constituie o garanție constituțională a dreptului de proprietate privată, fiind în deplină concordanță cu alineatul (1) din același articol, potrivit căruia: „<i>Dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sînt garantate.</i>”.</p> <p>Adițional, se menționează că prezumția caracterului licit al dobândirii proprietății se întemeiază pe principiul general potrivit căruia orice act sau fapt juridic este prezumat licit până la proba contrarie, impunând, în ceea ce privește averea unei persoane, ca dobândirea ilicită a acesteia să fie dovedită.</p> <p>În lumina celor expuse mai sus, considerăm declararea nulității unui act juridic prin care un terț de bună-credință a dobândit dreptul de proprietate sau de gaj asupra unui bun drept o normă ce contravine Constituției Republicii Moldova.</p> <p>2. Conform art. 33 din Legea nr. 449 din 30.07.2001, în cazul creanțelor statului care iau naștere în temeiul legislației fiscale și vamale, se permite instituirea „gajului legal” prin înregistrarea acestuia conform art. 7, aceeași lege, <u>creanțele de stat fiind prioritare în raport cu alte categorii de creanțe</u>⁹. Cererea de înregistrare reprezintă un aviz în care se indică bunurile pe care creditorul intenționează să le valorifice, temeiul creanței și mărimea ei. Creditorul gajist (Serviciul Fiscal de Stat, Serviciul Vamal de Stat) are obligația să aducă la cunoștință debitorului gajist avizul înregistrat. În calitate de creditor garantat, aceștia pot exercita dreptul de gaj/ipotecă asupra bunurilor contribuabilului în scopul recuperării obligațiilor fiscale. În acest context nu vor apărea conflicte cu interesele altor creditori gajiști / ipotecari, deoarece relațiile dintre aceștia, modul de exercitare a dreptului de gaj / ipotecă și rangurile creditorilor sînt deja reglementate de legislația în vigoare. Suplimentar, conform art. 57, Legea cu privire la gaj, creanțelor publice garantate prin gaj li se aplică grad de prioritate în dependență de momentul înregistrării gajului, creîndu-se astfel condiții echitabile în raport cu toți creditorii.</p> <p>3. Instituirea sancțiunii nulității în cazul înstrăinării gajului, abuzează principiul opozabilității față de terți. Or, conform art. 486, alin (2) bunul grevat cu gaj se consideră liber de gaj în cazul în care dobînditorul consideră cu bună-credință că nu există gaj și nu sînt circumstanțele în a căror virtute ar fi trebuit să știe despre existența gajului.</p>
<p>Art. 228 Majorarea de întîrziere (penalitatea)</p> <p>Se completează cu alin. (10)</p>	<p>Art. 228 se completează cu alin. (10) cu următorul cuprins: <i>„(10) Pentru sumele impozitelor și taxelor solicitate de către contribuabil spre restituire și restituite în mărimi mai mari decît suma calculată în condițiile legii, se calculează majorare de întîrziere (penalitate) pentru suma restituită în plus pentru perioada care începe cu data restituirii efective la contul bancar al agentului economic, sau în contul stingerii datoriilor acestuia, sau ale creditorilor lui față de bugetul public național și pînă la data recuperării acestora.”.</i></p> <p>Obiecții și recomandări: Credem că în cazul supraplăților din vina autorității fiscale și nu a contribuabilului, acesta din urmă nu trebuie să achite penalitatea.</p>
<p>Art. 253 Împiedicarea activității organului fiscal</p>	<p>La pct.71 este greșit indicat numărul articolului. În loc de Art. 253 este necesar de a indica Art. 254.</p>
<p>TITLU VI (Impozitul pe bunurile imobiliare)</p>	
<p>Art. 285 Furnizarea informației</p>	<p>Dincolo de prevederile propuse în proiectul de lege, propunem următorul subiect nou:</p> <p>Completarea art.285 din Codul Fiscal cu alin. (6) în următoarea redacție:</p>

⁹ Articolul 145, Cod de executare, Legea nr. 443 din 24.12.2004

	<p>“6) <i>Autoritățile publice și instituțiile finanțate de la bugetele de toate nivelurile, sunt obligate să prezinte subiecților impunerii specificații la art.277 punct 1) litera b) propoziția 2, Informația privind valoarea estimată a bunurilor imobiliare transmise în arendă sau locațiune, anual, în termen de pîna la data de 31 mai al anului fiscal în curs. În cazul neprezentării Informației Arendașului sau Locatarului în termenul stabilit, obligația de calculare și plată a impozitului pentru aceste bunuri imobiliare va trece la Locator.</i>”</p> <p>Comentarii: Aceasta completare a Codului fiscal este solicitată din motivul că pe parcursul anilor contribuabilii se confruntă cu mari impedimente în obținerea acestor informații: - se invocă ca Informația este confidențială; - se transmit date eronate, spre exemplu Valoarea estimată (spre exemplu la un bun care nici nu a fost estimat conform datelor din Registrul OCT); - se solicita plata de 50 lei pentru transmiterea fiecărei Informații (Direcția Generală Locativ Comunală și Amenajare a Consiliului Municipal Chișinău); - Informația se prezintă cu întârziere și contribuabilii sunt nevoiți să prezinte dări de seamă corectate (pentru mai multe subdiviziuni) etc.</p>
<p>TITLU VII (Taxele locale)</p>	
<p>Art. 288 Noțiuni</p> <p>Dispozitiv publicitar – sistem de comunicare vizuală pentru plasarea publicității exterioare „și/sau oricărei alte informații aferente activității de întreprinzător”</p>	<p>Art. 288 la pct. 8), după cuvintele „<i>publicității exterioare</i>” se introduc cuvintele „<u>și/sau oricărei alte informații aferente activității de întreprinzător</u>”;</p> <p>Obiecții și recomandări: <u>În vederea evitării unor interpretări diferite, abuzuri în cadrul controalelor fiscale, recomandăm să fie specificată exact sfera de aplicare a noțiunii de dispozitiv publicitar cu referire la informațiile aferente activității de întreprinzător.</u></p> <p><u>Conform tehnicii legislative norma introdusă trebuie să fie clară și previzibilă, ori sintagma “altă informație aferentă activității de întreprinzător” este foarte interpretabilă.</u> Aceasta se referă la publicitatea care se amplasează pe un dispozitiv publicitar sau la orice suport? Dacă e dispozitiv publicitar înseamnă că e vorba de publicitate, în sensul Legii cu privire la publicitate. Noua redacție bulversează conținutul legii și nu este clară amplasarea de informații de ce fel mai constituie obiect al impunerii.</p> <p><u>Se propune excluderea pct. 80, alienatul 2 și art. IV din Proiect,</u> deoarece plasarea unor informații se efectuează de către o mare parte din agenții economici ca urmare a cerințelor imperative ale actelor normative în vigoare și nu în scop de publicitate. De exemplu, în conformitate cu prevederile Legii despre reglementarea valutară nr.62-XVI din 21.03.2008 și ale Regulamentului cu privire la unitățile de schimb valutar, aprobat prin decizia Consiliului de Administrație al Băncii Naționale a Moldovei nr.53 din 05.03.2009, informația privind cursurile de cumpărare și vânzare la efectuarea operațiunilor de schimb valutar în numerar cu persoane fizice urmează a fi afișate pe panoul de reclamă pe care este indicată și denumirea unității de schimb valutar.</p> <p>De asemenea, urmează de menționat faptul, că în cazul în care denumirea agentului economic va fi echivalată publicității, aceasta va aduce atingere drepturilor consumatorilor, <u>deoarece toți agenții economici vor reduce denumirile sale la mărimea minimă de 0,5 m²</u>, fapt care nu va permite consumatorului să identifice în mod efectiv localul unde agentul economic prestează servicii;</p>
<p>Art. 290 Subiecții impunerii Lit e)</p>	<p>Propunem modificarea art. 290, lit. e), prin concretizarea subiecților impunerii cu taxa pentru unitățile comerciale și/sau de prestări servicii - persoanele juridice sau fizice, înregistrate în calitate de întreprinzător, care dispun de unități comerciale și/sau de prestări servicii, <i>pentru activitatea cărora este necesară autorizarea unității administrativ teritoriale</i> (sau eventual o altă redacție, astfel încât să fie clar că entitățile</p>

<p>e) taxa pentru unitățile comerciale și/sau de prestări servicii – persoanele juridice sau fizice, înregistrate în calitate de întreprinzător, care dispun de unități comerciale și/sau de prestări servicii;</p>	<p>sau persoanele fizice care practică alt gen de activitate în baza unei licențe (spre exemplu acordate de BNM etc.) nu sunt subiecți ai impunerii.</p> <p>Și la art. 291, lit. (e) nu este clar ce se consideră unitatea de comerț și/sau de prestări servicii, deoarece în cazul companiilor de telecomunicații oricare antena de transmitere a semnalului poate fi considerată drept unitate de prestări servicii, iar în cazul instituțiilor financiare fiecare bancomat poate fi considerat unitate de prestare servicii.</p>
<p>Art. 291 Obiectele impunerii și baza impozabilă</p> <p><u>g) la taxa pentru dispozitive publicitare – suprafața feței (fețelor) dispozitivului publicitar, a afișei, pancartei, panoului și a altor mijloace tehnice prin intermediul cărora se amplasează publicitatea exterioară.</u></p>	<p>Art. 291, litera q) va avea următorul cuprins: <i>„q) la taxa pentru dispozitive publicitare – suprafața feței (fețelor) dispozitivului publicitar pe care se amplasează publicitatea exterioară și/sau oricare altă informație aferentă activității de întreprinzător.</i> <u>Nu constituie obiect al impunerii dispozitivul publicitar amplasat la locul desfășurării activității de întreprinzător utilizat pentru afișarea denumirii agentului economic și a cărui suprafață nu depășește 0,5 m².</u>”.</p> <p>Obiecții și recomandări: Considerăm că limitarea dispozitivului amplasat la locul desfășurării activității de întreprinzător utilizat pentru afișarea denumirii agentului economic la suprafața de 0,5 m² nu este argumentată, deoarece sunt companii cu denumiri mai mari și atunci aceste denumiri ar putea să nu se încadreze în această mărime și respectiv se vor impozita nejustificat cu taxa pentru dispozitive publicitare (deși scopul lor nu ar fi acela de publicitate ci de indicare vizibilă a denumirii agentului economic așa cum cere legislația).</p> <p>De asemenea de ce s-a ales anume suprafața de 50cm?</p> <p>Menționăm că art. 17 al Legii 1227/27.06.97 cu privire la publicitate prevede următoarele: „Art 17. Amenajarea locurilor de comerț și de prestări de servicii: <i>În locurile de comerț și de prestări de servicii, folosirea de către agenții activității de întreprinzător în interior și exterior a elementelor de design și amenajat artistic și arhitectural ce conțin emblema firmei, marca comercială, embleme, mărfuri sau imaginea lor, orice altă informație ce corespunde profilului întreprinderii nu se consideră publicitate”</i></p>
<p>TITLU IX (Taxele rutiere)</p>	
<p>Anexa nr.1 la Titlu IX</p>	<p>Proiectul de lege propune majorarea cotei taxei pentru utilizarea drumurilor de către autovehiculele înmatriculate în RM cu 50%.</p> <p>Considerăm că o asemenea majorare bruscă este neargumentată și reprezintă o povară semnificativă atât pentru mediul de afaceri, cât și pentru cetățenii RM. Menționăm că în anii precedenți deja au avut loc majorări semnificative ale acestei taxe.</p>
<p>Legea 1164/24.04.97 pentru punerea în aplicare a titlurilor I și II ale Codului fiscal</p>	
<p>Art. 24 Dispoziții tranzitorii</p> <p>Alin (14) se exclude</p>	<p><u>Art. 24 alin. (14) al Legii nr.1164 / 24.04.1997 pentru punerea în aplicare a titlurilor I și II ale Codului fiscal stabilește anumite facilități la achitarea impozitului pe venit pentru băncile comerciale și organizațiile de microfinanțare, în cazul în care cele din urmă acordă credite / împrumuturi pe termen lung (>3 ani) și termen mediu pentru finanțarea diferitor investiții capitale (spre exemplu, investiții destinate achiziționării mijloacelor fixe în scopul utilizării lor în activitatea economică a întreprinderii etc.).</u></p> <p>Recomandăm ca alin. (14) să fie păstrat în textul Legii, având în vedere importanța motivării investițiilor capitale pe termen lung.</p>

Mai mult decât atât, recomandăm ca alături de băncile comerciale și organizațiile de microfinanțare de această facilitate să beneficieze și companiile de leasing.

Legea nr.1380-XIII din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal

Propunere AmCham:

Art. 2 alin.(1)

Propunem completarea art. 2 alin. (1) cu următorul conținut:

„mostre de mărfuri – orice articol care reprezintă un tip de marfă al cărui mod de prezentare și cantitate, pentru mărfuri de același tip, îl exclude de la folosirea sa în alte scopuri decât pentru obținerea de comenzi pentru mărfuri de tipul celor pe care le reprezintă.”

Art. 28 lit.q¹)

Propunem completarea art. 28 lit. q¹) cu următorul conținut:

„q¹) mărfurile importate de către persoane juridice în scopuri necomerciale cu o valoare neglijabilă expediate direct din țara de export unui destinatar din Republica Moldova. În sensul prezentului alineat, „mărfuri cu o valoare neglijabilă” constituie mărfurile a căror valoare intrinsecă (valoarea reală care nu include cheltuieli legate de transportare și asigurare cu condiția, că acestea să fie distincte) nu depășește 22 EUR în total pentru o livrare. Scutirea de taxă vamală nu se aplică produselor alcoolice, parfumurilor și apelor de toaletă; tutunului sau produselor pe bază de tutun.”

Art. 28 se completează cu lit.q³)

Propunem completarea Articolului 28 cu lit.q³), cu următorul conținut:

„q³) mostrele cu o valoare neglijabilă importate pe teritoriul Republicii Moldova. Pentru a beneficia de scutire, mostrele urmează să fi devenit de nefolosit prin rupere, perforare sau marcarea clară și permanentă sau prin alte procedee, cu condiția ca această operațiune să nu le distrugă caracterul de mostre”.

Argumentare:

În cadrul relațiilor comerciale într-o economie în dezvoltare un proces firesc este perfecționarea continuă a tehnologiilor de producție și oferta pe piețele externe a mărfurilor produse. Acesta, pe lângă alte modalități, are loc prin prezentarea de mostre a materialelor și produselor finite.

Astfel, un cadrul legal care ar facilita procesul dat este o condiție *sine qua non*. La capitolul dat Legislația Republicii Moldova oferă următoarele soluții: litera B din Secțiunea 13 a Hotărârii de Guvern Nr. 1140 din 02.11.2005 este dedicată regimului vamal al mostrelor, modelelor de referință, și materialelor publicitare, stipulând definiții a mostrelor cu sau fără valoare comercială și scutirile aplicabile. Cu toate acestea, pînă în ziua de astăzi, prevederile date nu sunt aplicabile deoarece nu au fost făcute modificări de rigoare a legislației primare (Cod Fiscal, Legea cu privire la tariful vamal).

În același context apare și problema bunurilor care nu cad sub incidența definiției de mostre fără valoare comercială și nu pot beneficia de scutirile prevăzute de Hotărârea de Guvern 1140. Astfel, în unele cazuri pentru atingerea scopului de reprezentare a produsului propriu-zis, mostrele nu pot fi deteriorate sau mutilate (spre exemplu, un agent economic importă 10 pixuri de tip diferit, pentru aprecierea calității și potențialului de revînzare pe piață).

Pentru asemenea situații Legislația Republicii Moldova prevede următoarele: T.V.A. și taxele vamale nu se aplică mărfurilor importate de către persoane juridice în scopuri necomerciale dacă valoarea în vamă a acestor mărfuri nu depășește suma de 100 de euro. Însă acestea nu întotdeauna satisfac scopul propus, și anume:

conform art. 11 Legea cu privire la tariful vamal, la determinarea valorii în vamă în valoarea tranzacției se includ următoarele componente în cazul în care nu au fost incluse anterior în valoarea mărfii:

- costul transportului;
- cheltuielile suportate de cumpărător;
- redevențele și taxele pentru licențe referitoare la mărfurile de evaluat;

Prin urmare, chiar în cazul cînd valoarea mărfii importată sau exportată în calitate de mostră este una simbolică, celelalte cheltuieli aferente (costul serviciilor de transport și asigurare) depășesc din start de minimumul de EUR 100. Acest fapt duce la necesitatea devamării acestor

mostre, care generează o serie de cheltuieli:

- În cazul importului: costul serviciilor a brokerului vamal, taxa pentru proceduri vamale, taxa de import, T.V.A., uneori – declarația de tranzit și taxa pentru poluarea mediului;
- În cazul exportului: costul serviciilor a brokerului vamal, taxa pentru proceduri vamale.

În cele mai deseori cazuri, mostrele nu aduc companiilor nici un beneficiu direct, de regulă acestea sunt marcate sau nu conțin o serie de atribute necesare să fie pasibile revînzării. Astfel, impunerea acestui proces cu cheltuieli adăugătoare va afecta rentabilitatea și utilitatea acestuia, care ca efect final va influența negativ dezvoltarea comerțului interior și exterior.

Sinteza propunerilor noastre este păstrarea cadrului legal existent, cu introducerea modificărilor necesare pentru a pune în aplicare Hotărîrea de Guvern Nr. 1140 din 02.11.2005 la capitolul regimului vamal a mostrelor.

De asemenea, pledăm pentru suplinirea actelor legislative vizate cu o reglementare adăugătoare preluată din Directiva 2009/132/CE a Consiliului din 19 octombrie 2009, care ar permite ca valoarea în vamă a bunurilor cu o valoare neglijabilă (pînă la EUR 22) să fie stabilită după valoarea lor comercială (Incoterms EXW, care nu include în sine costul transportului, asigurării etc.)

Astfel vor fi acoperite toate eventualitățile ce țin de importul mostrelor:

- situațiile cînd acestea se încadrează în definiția mostrelor fără valoare comercială, și nu pot fi utilizate pentru un alt scop decît prezentarea produsului (gradul de deteriorare și marcarea necesară).
- situațiile cînd mostrele nu se încadrează în categoria celor „fără valoare comercială” valoarea acestora va fi limitată la EUR 22 conform Incoterms EXW.

Codul Vamal al Republicii Moldova

Codul Vamal

Art. 1 Noțiuni principale

62) *culoar de control vamal* – circuitul determinat în mod automatizat, care trebuie urmat de declarația vamală pe durata procesului de control vamal. Fiecare culoar reprezintă un nivel de control care trebuie aplicat unei declarații vamale, după cum urmează:

- *culoarul verde* – culoarul de control vamal care permite acordarea liberului de vamă fără efectuarea controlului documentar și fizic;
- *culoarul albastru* – culoarul de control vamal care permite acordarea liberului de vamă beneficiarilor de proceduri simplificate, fără efectuarea controlului documentar și fizic, cu

Este necesar de a clarifica diferența efectivă/practică între culoarul verde și cel albastru. Analiza riscurilor în vederea stabilirii necesității efectuării controlului ulterior este aplicată și culoarului verde.

De asemenea, este necesară corelarea altor norme din Codul vamal. De exemplu, potrivit art. 185 alin. (1) lit. a) al Codului Vamal, controlul vamal este efectuat de colaboratorul vamal și constă în verificarea documentelor și informațiilor prezentate în scopuri vamale. Astfel, ar rezulta că controlul documentar este obligatoriu în toate cazurile, culoarul verde nefiind aplicabil.

<p>aplicarea analizei riscurilor în vederea stabilirii necesității efectuării controlului ulterior; la punctul 62) liniuța 4, cuvintele „beneficiarilor de proceduri simplificate” se exclud</p>	
<p>Legea privind plata pentru poluarea mediului nr. 1540-XIII din 25 februarie 1998</p>	
<p>Art. 8 alin. (1) Sintagma „Serviciul Vamal” se substituie cu cuvintele „Ministerului Mediului”</p>	<p>Art. 8 abrogat prin Legea nr.158 din 18.07.2014, în vigoare 15.08.2014.</p>
<p>Art. 11 Plata pentru importul mărfurilor care, în procesul utilizării, cauzează poluarea mediului La alin. (1), sintagma „până la sau în momentul plasării” se înlocuiește cu sintagma „în termen de 10 zile după plasarea”;</p>	<p>Considerăm că varianta optimală pentru modificarea termenului, în acest caz este instituirea unui mecanism de achitare pentru toate importurile care au avut loc pe parcursul lunii și raportarea despre această achitare până la data de 10 a lunii ce urmează. Termenul propus, de 10 zile, este, în opinia noastră, un termen prea mic, greu de gestionat pentru agenții economici.</p>
<p>Intrare în vigoare Dispoziții finale și tranzitorii</p>	
<p>Art. XVIII Intrare în vigoare a Legii</p>	<p>Alin. (3) al art Art.XVIII prevede următoarele: <u>„(3) În termen de până la 31 decembrie 2014:</u> - Ministerul Finanțelor, va crea Comisia de certificare a Ministerului Finanțelor și va elabora modul de certificare a sistemelor informaționale computerizate și softurilor elaborate pentru mașini de casă și control; - <u>autoritățile de specialitate ale administrației publice centrale împreună cu instituțiile de specialitate vor elabora și aproba limitele privind deducerea reziduurilor, deșeurilor și perisabilității naturale.”</u></p> <p>Obiecții și recomandări: Considerăm că modificarea data este o încercare repetată de a reveni la un model istoric care și-a demonstrat ineficiența și la care s-a renunțat deja o dată. Parerea noastră este ca Codul fiscal trebuie sa prevada cum se deduc reziduurile, deșeurile și perisabilitatea naturala și în cazul când normele nu sînt aprobate de autoritatile competente, pentru a evita situațiile când autoritățile publice nu vor acoperi toate domeniile în termenul alocat.</p> <p>În partea ce ține de crearea Comisiei de certificare de către Ministerul Finanțelor precum și elaborarea modului de certificare a sistemelor</p>

informaționale computerizate și softurilor elaborate pentru mașini de casă și control, vedeți comentariile noastre la începutul acestui aviz.
